

Giới thiệu Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I

Thể loại: H, xuyên nhanh, hệ thống

Số chương: 257

Editor: Kim Phụng

Conver và raw: ngocquynh520

Câu chuyện kể về việc một cô gái có cơ hội xuyên vào các thế giới trong sách và làm nhiệm vụ là quyển rũ đàn ông.

Sống ở thời hiện đại nên Hải Bối Nhi chỉ là một cô gái có có tam quan (*) bình thường.

(*): Tam quan chỉ 3 cách nhìn 'thế giới quan', 'giá trị quan' và 'nhân sinh quan'.

Nhưng cũng bởi vì quá bình thường cho nên bị bạn thân đoạt mất chồng của mình.

Hải Bối Nhi đau lòng muốn chết, không cẩn thận bị xe đụng, lại gặp hệ thống tên là hủ tam quan.

Cái hệ thống này muốn cô không ngừng xuyên qua các thế giới, quyển rũ nhiều loại đàn ông.

Hải Bối Nhi vì có thể báo thù mà đồng ý, thế là từ nay về sau bước trên con đường huỷ hết tam quan.

Nhiệm vụ thế giới:

Thế giới thứ nhất: Quyển rũ nông phu cổ đại

Thế giới thứ hai: Quyển rũ công công sắt đá

Thế giới trừng phạt: Trở thành nữ vương thú nhân

Thế giới thứ ba: Quyển rũ nam chủ cận bã

Thế giới thứ tư: Quyển rũ người đàn ông toàn năng có vợ

Thế giới thứ năm: Quyển rũ cao thủ võ lâm si tình

Thế giới thứ sáu: Song hắc chém giết lẫn nhau

Thế giới thứ bảy: Chó đánh người và mèo kiêu ngạo

Thế giới thứ tám: Trúc mã và "Trúc mã"

Thế giới thứ chín: Báo thù và tổng giám đốc bá đạo yêu tôi

Cảnh báo: Truyện không dành cho những tâm hồn trong sáng

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 1: Mở đầu

Hôm nay tâm trạng của Hải Bối Nhi cũng không tệ lắm, hôm nay là ngày cô và chồng của mình Trần Nghị kết hôn tròn ba năm.

Vì cho Trần Nghị một kinh hỉ, cô nói mình vẫn còn đang tăng ca, thật ra thì cô phải đến cửa hàng bánh ngọt lấy bánh.

Về đến nhà Bối Nhi cảm thấy rất kỳ lạ, rõ ràng bây giờ là lúc Trần Nghị tan ca, tại sao ở phòng khách không thấy anh đâu?

Bối Nhi nghĩ thầm có lẽ anh đang ở trong phòng ngủ, thế là lập tức lặng lẽ đến phòng ngủ.

Lúc vừa muốn gõ cửa, bên trong lại truyền đến âm thanh nam nữ hoan ái.

Bối Nhi chỉ cảm thấy cô bị một chậu nước lạnh tưới từ đầu đến đuôi, bởi vì yêu đương vụng trộm với chồng cô không phải ai khác mà là Lâm Yên, bạn chơi đùa từ nhỏ đến lớn với cô, người cô coi là người nhà, là bạn thân.

Cô đau lòng nhất không phải chồng ngoại tình, mà là bạn thân phản bội!

"A... Nghi, nhẹ một chút... Quá lớn, em không chịu nổi... A...." Lâm Yên hét một tiếng cao vút chói tai khiến Bối Nhi biết tình hình kịch liệt của bọn họ chấm dứt.

"Đồ dâm dăng, không phải vài ngày trước đã thỏa mãn em sao, còn kẹp anh chặt như vậy sao?" Trần Nghi cười đánh cái mông tuyết trắng của Lâm Yên.

"Ghét ghê, người ta đây không phải là nhớ anh sao? Đúng rồi, không phải Bối Nhi vẫn luôn ở nhà sao, chẳng lẽ cô ấy không thỏa mãn anh? Vừa rồi anh cũng quá nôn nóng rồi, làm đau người ta!" Ngón tay Lâm Yên vẽ nên các vòng tròn ở trên ngực Trần Nghi, đá lông nheo với Trần Nghi.

"Cô ta đâu thể thỏa mãn anh như em, ở trên giường giống như một con cá chết, lúc làm tình không hề thú vị chút nào!"

"Anh nói như vậy không sợ cô ấy đau lòng sao?"

"Sợ cái gì, nếu không phải thấy cha mẹ cô ta còn có chút tiền, chúng ta đâu phải lén lén lút lút như vậy?"

"A... Sao anh lại hư như vậy! Người ta không có một chút chuẩn bị nào...A... Quá nhanh, Nghi, chậm một chút, chậm một chút...."

Một vòng tình dục mới lại bắt đầu, Bối Nhi nghe không rõ tiếng rên rỉ ghê tởm của đôi gian phu dâm phụ này.

Cô thất hồn lạc phách đi trên đường, trên mặt đều là nước mắt, cô thật không ngờ thì ra tất cả đều là âm mưu.

Từ nhỏ đến lớn bạn thân và chồng cô đều vì tiền nhà cô.

Cô cảm thấy mình thật sự rất đáng thương.

Bối Nhi không biết đã đi bao lâu rồi, cũng không nhìn đường, cứ như vậy lao thẳng ra đường, nơi xa một chiếc xe chạy nhanh tới đây.....

Bối Nhi lọt vào trong bóng tối, cảm thấy đã qua cực kỳ lâu, một giọng nói mới vang lên.....

"Cô muốn sống lại không?"

"Muốn!"

"Xác định Kí Chủ, số hiệu 419 thật vui mừng vì ngài phục vụ!"

"..... Ông là ai?"

"Kí Chủ cũng có thể gọi tôi là hủy tam quan! Nhiệm vụ của kí chủ chính là đến rất nhiều thế giới công chiếm những nam nhân kia, lấy được tình dục tình yêu của bọn họ dành cho cô! Vì sống lại, xin Kí Chủ cố lên!"

"..... Cái gì?"

Bối Nhi lại một lần nữa mất đi ý thức.

== =====

Đôi lời của editor: Tùy từng thế giới mà ta sẽ thay đổi cách xưng hô cho phù hợp. Xưng hô còn có thể thay đổi theo tình huống truyện.

Nếu thấy sạn (kể cả lỗi chính tả) phiền các bạn báo lại với mình để mình sửa, cảm ơn mọi người nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 1-2: Thế giới thứ nhất: Quyển rũ nông phu cổ đại

Editor: Kim Phụng

Khi Bối Nhi tỉnh lại nhìn thấy ánh sáng yếu ớt, còn chưa kịp vui mừng đầu óc liền bị lượng lớn tin tức xông vào đầu.

Bối Nhi tốn thời gian rất lâu mới làm rõ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Cô đến một thế giới diễn văn nữ chủ xuyên không. Chuyện kể về Giảng Thuật, một cô gái thế kỷ 21 không cẩn thận thai xuyên (1) vào một gia đình nông dân, sau đó lợi dụng kiến thức của xã hội hiện đại dẫn dắt người nhà làm giàu. Còn cô phải công chiếm chính là trượng phu mới cưới của cô, Điền Đại Tráng.

(1): Xuyên vào bào thai.

Tên gọi của thân thể này là Lâm Bối Nhi, Lâm Bối Nhi vốn rất ghét bỏ Điền Đại Tráng. Điền Đại Tráng là một nông phu (2) bình thường, có lẽ không bình thường nhất chính là hình thể cao lớn khác hẳn với người thường của hắn. Bởi vì kiểu thẩm mỹ của thế giới này chính là bạch diện thư sinh (3), đúng lúc Điền Đại Tráng lại là một loại hình khác cho nên Lâm Bối Nhi không thích Điền Đại Tráng.

(2): Người đàn ông làm ruộng.

(3): Người nho nhã như thư sinh, dáng người mảnh khảnh, không cơ bắp.

Vì vậy Lâm Bối Nhi liền xảy ra gian tình với vị công tử nhà giàu tình cờ đến nơi này du ngoạn, cuối cùng chạy trốn với công tử nhà giàu này, làm một tiểu thiếp nhỏ nhen. Lâm Bối Nhi không biết công tử nhà giàu chỉ chơi đùa với nàng một chút mà thôi, sau khi có niềm vui mới liền không cần Lâm Bối Nhi nữa. Cuối cùng Lâm Bối Nhi bị vu oan vạ tội với nam nhân rồi bị đánh đến chết, vứt xác ở bãi tha ma.

Còn nữ chủ xuyên không lại vừa vận rất thương thức nam nhân mạnh mẽ như Điền Đại Tráng, cho nên sau đó quyết tâm gả cho Điền Đại Tráng, hơn nữa còn cùng Điền Đại Tráng sống cuộc sống hạnh phúc giàu có.

Theo Hải Bối Nhi thấy đây đơn giản là hậu quả Lâm Bối Nhi tự mình gây ra.

Cũng may thời điểm hiện tại mới vừa gả tới, không tính là quá muộn, chỉ xảy ra một chút tranh chấp với Điền Đại Tráng mà thôi.

"Kí Chủ nhớ phải thu tập tinh dịch tình yêu của đối tượng công chiếm!" Hệ thống đột nhiên xuất hiện: "Đây là thế giới thứ nhất để luyện tập nên rất dễ dàng, nếu như Kí Chủ không thể hoàn thành, hệ thống của chúng tôi sẽ nhốt Kí Chủ vào Hắc Ốc 100 năm!"

"..... Nếu nói như vậy chẳng phải là cần ân ái với đàn ông sao?"

"Đúng vậy, tôi đã vì Kí Chủ chuẩn bị hình ảnh tuyệt đẹp 《Xuân cung 12 đồ》, không cần phải cảm ơn tôi đâu!"

"....." Cảm ơn em gái người, cảm ơn!

Trong lòng Hải Bối Nhi có một cái gai, đó chính là Trần Nghị nói cô ở trên giường giống một con cá chết, từng nghe qua Lâm Yên rên rỉ, cô biết ở trên giường cô không bằng Lâm Yên.

Từ nhỏ cô đã là một cô gái ngoan ngoãn, luôn cảm thấy ngượng ngùng đối với tình dục, cô biết như vậy sẽ không nắm giữ được đàn ông.

May mắn hiện tại có một cơ hội sửa đổi, vì vậy Hải Bối Nhi bắt đầu mở ra《Xuân cung 12 đồ》này.

Hải Bối Nhi chưa hề nghĩ đến nam nữ hoan ái lại có nhiều tư thế như vậy, nàng xem mà mặt đỏ tới mang tai, thân thể cũng bất tri bất giác có phản ứng.

Lúc này, ngoài cửa truyền đến một giọng nói hùng hậu.

"Nương tử, ta chuẩn bị chút nước nóng cho nàng, rửa chân bằng nước nóng tốt cho giấc ngủ?"

Hải Bối Nhi, không, phải gọi là Lâm Bối Nhi.

Lâm Bối Nhi lập tức bối rối, ngộ nhờ bị nam nhân này nhìn thấy nàng đang xem Xuân Cung Đồ, nàng phải giải thích thế nào đây?

Nhưng càng hốt hoảng lại càng luống cuống, Lâm Bối Nhi muốn giấu Xuân Cung Đồ đi, lại không cẩn thận dẫm lên mép váy lập tức ngã xuống giường!

Lâm Bối Nhi không thể làm gì khác hơn là nhắm mắt lại hét to một tiếng "A"

=====

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 2

Editor: Kim Phụng

Ngoài cửa nam nhân vừa nghe thấy tình huống bên trong lập tức vọt vào!

Sau khi hần tiến vào phát hiện nương tử hần ngã đập đầu xuống đất, nhưng cũng may lúc Lâm Bối Nhi rơi xuống kéo chân xuống theo, tương đương cả người ngã ở trên chấn nên cũng không có gì đáng ngại.

Điền Đại Tráng vội vã tiến lên đỡ Lâm Bối Nhi, lại chuẩn bị giường xong xuôi hết mới để Lâm Bối Nhi ngồi lên.

Sau khi chuẩn bị xong mọi thứ, Điền Đại Tráng có vẻ không biết làm gì nữa, nhìn như là phạm vào sai lầm gì lớn.

"Nương tử, ta làm nước đổ hết rồi. . ." Mới vừa rồi quá mức lo lắng Lâm Bối Nhi bị làm sao, lúc vọt vào phòng quá mức gấp gáp làm đổ chậu nước.

Thừa dịp này Lâm Bối Nhi tỉ mỉ quan sát nam chủ trong truyền thuyết, Điền Đại Tráng không hề khó coi như trong tưởng tượng của Lâm Bối Nhi, dù sao cũng là nam chủ mà. Da Điền Đại Tráng màu đồng cổ rất đẹp, mặt có góc cạnh tràn đầy khí chất âm áp. Vóc người cực kỳ cao lớn, Lâm Bối Nhi nhìn ra Điền Đại Tráng cao ít nhất 1m85 trở lên. Có lẽ do Điền Đại Tráng thường làm việc đồng áng, có thể nhìn thấy bắp thịt của hần bị bó chặt phía dưới áo choàng ngắn, cánh tay lộ ra bên ngoài còn to hơn bắp đùi của Lâm Bối Nhi. Những đàn ông cơ bắp mạnh mẽ ở hiện đại gì đó căn bản không thể sánh bằng, trực tiếp bỏ rơi những người đó mấy con phố!!!

Có điều Lâm Bối Nhi nhìn nam nhân bề ngoài cao lớn uy mãnh đang mang bộ dáng nàng dâu nhỏ nhận lỗi với nàng, tựa như sợ bị nàng mắng, một chút cũng không nhìn ra nguyên văn nói nam chủ có chút bá đạo, ham muốn chiếm hữu mãnh liệt.

Thật ra thì Lâm Bối Nhi cũng không biết sở dĩ về sau Điền Đại Tráng biến thành như vậy hoàn toàn là vì Lâm Bối Nhi bỏ trốn theo người khác mà ra.

Lâm Bối Nhi cũng biết nguyên chủ quá đáng với Điền Đại Tráng, nhưng nàng lại không tiện quá võ cục diện này, không thể làm gì khác hơn là hơi nâng mặt nghiêm nghị nói với Điền Đại Tráng: "Đồ rồi, chàng còn không chuẩn bị lại nước!"

Điền Đại Tráng vừa thấy nương tử không mắng hần, chỉ bảo hần chuẩn bị nước lại một lần nữa thì rất kinh ngạc, nhưng nhiều hơn là vui mừng, vui mừng nương tử theo đuổi rất không dễ dàng này có thể chấp nhận hần, thế là vội vàng đi ra ngoài lấy một chậu nước vào.

Lâm Bối Nhi không biết tại sao nguyên chủ lại phản bội Điền Đại Tráng, rõ ràng Điền Đại Tráng là một người nam nhân thê nô (4), bây giờ nàng chắc chắn sẽ không chấp tay nhường Điền Đại Tráng cho người khác đâu!

(4): Nô lệ của vợ

Sau khi Điền Đại Tráng trở về thử nước ấm, mới nâng niu đôi chân nhỏ nhắn đáng yêu của Lâm Bối Nhi trong tay thận trọng bỏ vào trong nước ấm.

Chân của Lâm Bối Nhi được hai bàn tay to lớn của nam nhân nhẹ nhàng xoa nắn, trên mặt không tự chủ được hiện lên một vết đỏ ửng.

Thật sự là quá mắc cỡ, thật ra ở hiện đại người đàn ông kia cũng chưa từng sờ chân của nàng như vậy! Hơn nữa bây giờ thân thể này của nàng rất nhạy cảm, hai chân càng thêm mất cảm, Lâm Bối Nhi cảm giác có một luồng khí nóng theo bàn tay thô ráp của nam nhân lần mò lên trên, vùng đất xấu hổ cũng từ từ ửng ửng!

Lâm Bối Nhi cắn môi thật chặt, rất sợ sợ một chút liền thoải mái mà rên rỉ ra tiếng.

Lúc nước ấm sắp lạnh thì Điền Đại Tráng lấy khăn lông ra lau chân cho Lâm Bối Nhi, ngẩng đầu nhìn lên lại ngây ngẩn cả người!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 3: H

Editor: Kim Phụng

Chỉ thấy ánh mắt Lâm Bối Nhi lấp lánh, giữa mặt mày lộ vẻ quyến rũ phong tình. Trên mặt một mảnh đỏ bừng, hàm răng cắn chặt đôi môi mềm mại, Diên Đại Tráng rất muốn vươn tay đẩy hàm răng đang ngược đãi đôi môi mềm mại ra.

"Nương... Nương tử, nàng làm sao vậy?" Diên Đại Tráng nói chuyện càng không lưu loát, hắn chỉ cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, rất muốn hung hăng đè người cậu hồn hấn dưới thân..... Nhưng hắn vẫn còn hơi sợ Lâm Bối Nhi tức giận như đêm tân hôn, nếu sau này Lâm Bối Nhi không thèm để ý hắn thì làm sao bây giờ?

Lâm Bối Nhi tròn mắt cả mắt, còn hỏi nàng làm sao, đều bởi vì hắn rửa chân cho nàng nàng mới có thể động tình có được hay không!!!

Nhưng mà như vậy cũng tốt, phương pháp cứng cổ tình cảm nhanh nhất chính là ân ái! Khiến nam nhân này không thể rời bỏ thân thể của nàng, như vậy sự chú ý của hắn đều đặt ở trên người nàng, tự nhiên sẽ không nhìn thấy những nữ nhân khác!

Thế là Lâm Bối Nhi hờn dỗi một tiếng, chủ động kéo tay Diên Đại Tráng, cố nén sự xấu hổ trong lòng, nhẹ giọng nói: "Chàng xoa bóp chân cho ta có được hay không?"

Diên Đại Tráng chưa từng nghe Lâm Bối Nhi nói chuyện nhỏ nhẹ với hắn như vậy, giọng điệu mềm mại này khiến toàn thân hắn run lên. Nuốt một ngụm nước bọt, trên tay mang theo mấy phần kỹ xảo vuốt ve chân nhỏ tinh tế, đang xoa hấn đánh bạo tiến lên trước dùng miệng ngậm vào một trong những ngón chân mượt mà đáng yêu!

"Ừm....." Lâm Bối Nhi bị ngậm đến toàn thân vô lực, cả người yếu ớt ở trên giường.

"Nương tử, thoải mái không?" Diên Đại Tráng thấy Lâm Bối Nhi không trách cứ hắn, trong lòng vui mừng, ngoài miệng càng thêm được voi đòi tiên tiến lên, liếm trên đôi chân thon dài trắng tấp.

"A..... Sao chàng lại như vậy..... Đừng liếm nữa, ưm, đừng....." Lâm Bối Nhi đẩy Diên Đại Tráng một cái, lại bị hấn ngậm chặt ngón tay, Lâm Bối Nhi cảm giác tập quần (*) của mình đã ướt đầm, nàng khó nhịn uốn éo hai chân. Một đôi mắt to ngập nước nhìn nam nhân, tựa như đang cầu xin nam nhân cho nàng một cái an ủi.

(*): Quần nhỏ.

"Nương tử, có thể chứ?" Dục vọng của Diên Đại Tráng đã sớm không ngừng được, nhưng hắn vẫn không quên hỏi thăm ý nguyện của nương tử nhà mình.

Lâm Bối Nhi cũng sắp bị cái ngọc tử này làm cho tức chết rồi, chuyện ập lên đầu còn hỏi có thể hay không, muốn một nữ nhân như nàng trả lời thế nào? Lâm Bối Nhi hồi tưởng lại Xuân Cung Đồ đã xem, vươn ra một cái tay nhỏ cách một tầng vải vóc thật mỏng xoa bóp chỗ to lớn mạnh mẽ của Diên Đại Tráng.

Làm sao Diên Đại Tráng còn có thể không biết nương tử nhà mình đã đồng ý sinh hoạt vợ chồng với hắn, hơn nữa bàn tay nhỏ bé này chỉ cách quần thôi đã khiến cho dương vật của hấn lại căng lớn hơn một vòng! Hấn trực tiếp gạt bỏ quần áo vương bận, để đôi tay mịn màng của Lâm Bối Nhi bao lấy cơn thịt to lớn của mình.

"Nương tử, nàng xoa nắn giúp ta, ta muốn nàng thật lâu rồi!"

"Được, thật to....." Lâm Bối Nhi bị nam nhân này làm cho vừa xấu hổ vừa nóng nảy, nhưng khi nhìn thấy cơn thịt to lớn của hấn trong nháy mắt vẫn là sợ ngây người. Có nên nói nam chủ thiên phú dị bẩm không? Gậy thịt này hiện lên màu tím đậm, vừa dài vừa thô, Lâm Bối Nhi phải dùng hai tay khép lại mới có thể khuấy động, cơn thịt trắng tấp cao lớn hướng về phía Lâm Bối Nhi.

Lâm Bối Nhi giật giật tay, Diên Đại Tráng liền phát ra tiếng than nhẹ thoải mái. Cảm giác nắm một người nam nhân trong tay thật là quá tốt, Lâm Bối Nhi hết như vừa phát hiện một món đồ chơi mới liên tục đùa bỡn cơn thịt của Diên Đại Tráng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 4

Editor: Kim Phụng

Lúc Lâm Bối Nhi vẫn còn là Hải Bối Nhi rất là ghét cây gậy này của nam nhân, cảm thấy rất bẩn, mỗi lần cùng Trần Nghị ân ái cũng sẽ không nhìn chứ nói chi là lấy tay giúp hấn thủ dâm.

Không biết có phải do Xuân Cung Đồ vừa rồi có công hiệu trợ tình hay không, hay là do lời nói và việc làm dịu dàng che chở của Diên Đại Tráng khiến

nàng động tình, nàng muốn làm cho người nam nhân này thoải mái.

Đỉnh côn thịt vừa to vừa thô không ngừng tràn ra chất lỏng trong suốt, Lâm Bối Nhi tới gần phía trước ngửi một cái, mặc dù Điền Đại Tráng là một kẻ nông phu nhưng vẫn yêu sạch sẽ, trên mặt dương vật chỉ có một chút mùi tanh, vẫn không tính là khó ngửi. Lúc Lâm Bối Nhi rời khỏi, không cẩn thận dính một chút trên chóp mũi.

Điền Đại Tráng nhìn thấy hình ảnh phóng túng này làm sao còn nhịn được, một bàn tay giữ chặt đầu Lâm Bối Nhi: "Nương tử, nàng có thể giúp ta liếm hay không?"

Về mặt câu khăn của nam nhân khiến Lâm Bối Nhi mềm lòng, thế là thuận theo sức lực Điền Đại Tráng mở ra miệng nhỏ ngậm vào đỉnh côn thịt.

Côn thịt của Điền Đại Tráng thật sự quá lớn, Lâm Bối Nhi tối đa chỉ có thể ngậm chặt quy đầu to lớn, còn đôi tay vỗ về chơi đùa thân gầy. Vào khoảnh khắc Lâm Bối Nhi ngậm hẳn, Điền Đại Tráng không khỏi phát ra tiếng thét trầm thấp, mặt cũng đỏ, hắn điều chỉnh tư thế của hai người để Lâm Bối Nhi không quá khó chịu, hắn lại dễ dàng vỗ về chơi đùa thân thể Lâm Bối Nhi.

Hắn kéo áo Lâm Bối Nhi xuống, lộ ra bờ vai mượt mà trắng nõn, nhũ nhi lớn nhỏ thích hợp cùng với cái bụng bằng phẳng mềm mại này. Điền Đại Tráng hô hấp dồn dập, bàn tay thô ráp trực tiếp vịn về nhũ nhi mê người này, ngón tay khẽ vuốt nụ anh đào nhọn hoắt màu hồng nhạt.

Bàn tay Điền Đại Tráng chỉ vỗ về chơi đùa một bên nhũ nhi, một bên khác run run rẩy rẩy lại chờ không được hắn thương yêu.

"Ồ..... Làm sao chàng, làm sao....." Lâm Bối Nhi khó nhịn khóc ra tiếng, nhưng vẫn không nói nên lời muốn hắn thương yêu một cái tiều nữ khác của mình, đành phải cực kì mệt mỏi uồn thân thể.

"Nương tử, nàng thoải mái không?" Điền Đại Tráng không chút cử động, hơi thở phun lên lỗ tai xinh xắn đáng yêu của Lâm Bối Nhi khiến Lâm Bối Nhi run lên, ngay sau đó ngậm lấy vành tai, khẽ ngậm mút.

Lòng Lâm Bối Nhi ngứa ngáy khó nhịn, nhìn hắn vẫn lạnh nhạt một cái nhũ nhi khác của mình, thế là tức giận không ngậm côn thịt của hắn nữa.

"Ồ, chàng thật xấu xa..... Làm sao chàng, làm sao cũng không vuốt ve nó....." Mắt to ngập nước tràn đầy lên án, không để ý tới dè dặt, bàn tay nhỏ bé mịn màng cầm tay Điền Đại Tráng đặt lên nhũ nhi bị vắng vẻ đã lâu.

"Nương tử, nàng còn chưa nói ta sờ nàng thoải mái hay không?" Nương tử nhà mình thật sự là quá mức mê người, có thể do bình thường thái độ Lâm Bối Nhi quá mức ác liệt nên bây giờ nam nhân chỉ có một ý tưởng chính là hung hăng khi dễ nàng, khiến miệng nàng chỉ có thể rên rỉ với hắn. Khác với sự dịu dàng lúc trước, Điền Đại Tráng dùng lực vuốt ve nhũ nhi mềm mại, hàm răng hung hăng cọ xát lấy hồng anh. Hạ thân cách lớp tập quần mỏng manh hung hăng cọ xát hoa huyệt mảnh mai non mềm của Lâm Bối Nhi.

Đối với tình hình như vậy Lâm Bối Nhi yếu kém đầu phải đối thủ của Điền Đại Tráng, cả người mềm mại mất sạch sức lực, chỉ có thể kêu khóc cầu xin Điền Đại Tráng tha thứ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 5: H

Editor: Kim Phụng

"Điền, Điền Đại Tráng..... Làm sao chàng có thể khi dễ ta như vậy, cho ta..... Ta muốn, cho ta....."

Lâm Bối Nhi mềm mại cầu xin Điền Đại Tráng tha thứ, cố gắng nâng cao thân thể vô lực cho người nam nhân, muốn nam nhân hung hăng xô xuyên qua nàng, cho nàng thoải mái một chút.

"Nương tử, nàng muốn cái gì? Nàng không nói rõ ta không biết nàng muốn cái gì!" Điền Đại Tráng nở nụ cười rất xấu xa.

Đã đến lúc này nam nhân còn không chịu thỏa mãn nàng, Lâm Bối Nhi tức giận đỏ ngầu cả mắt.

Hừ, hắn không cho, tự nàng sẽ đoạt!

Lâm Bối Nhi cắn môi dưới, chịu đựng xấu hổ mãnh liệt trong lòng, chậm rãi tự tay một chút một chút lột tập quần của mình ra. Điền Đại Tráng hơi khản trương nín thở, cuối cùng tập quần kia cũng bị cởi ra, lộ ra địa phương thần bí nhất. Lâm Bối Nhi trời sinh bạch hổ rất hiếm thấy, cánh hoa thật dày rộng, chính giữa có một khe hẹp nhỏ nhỏ, một viên hoa châu nửa che nửa giấu bên dưới cánh hoa.

"Nương tử, nàng thật là đẹp!" Điền Đại Tráng nhìn hoa huyệt Lâm Bối Nhi hết như đang làm chuyện thần thánh, thậm chí còn dùng ngón tay vạch ra cánh hoa dày dặn tinh tế quan sát mị nhục bên trong.

"Đừng nhìn, chàng đừng nhìn..... A, sao chàng, đừng liếc..... Thật bần....." Điền Đại Tráng liền từng chút từng chút liếc, từ trên xuống dưới, cả hậu huyệt phần nộn cũng không buông tha.

"Nương tử, nàng không hề bần chút nào! Nàng xem, thật là đẹp!" Điền Đại Tráng gấp hai chân Lâm Bối Nhi chồng lên nhau, để cho Lâm Bối Nhi nhìn mình như thế nào khinh nhờn nàng. Điền Đại Tráng từng ngậm từng ngậm mút mật hoa của Lâm Bối Nhi, tựa như người khát khô đã lâu không hề uống qua nước.

Hắn biết dương vật của mình lớn hơn người thường rất nhiều, nếu như trực tiếp vọt vào nhất định sẽ xé rách hoa huyệt mềm mại này, thế là Điền Đại Tráng muốn làm đủ màn dạo đầu một chút, một ngón tay đưa vào trong khe nhỏ bắt đầu đào khoét mật dịch ẩm ướt.

"Nương tử, nàng thật chặt chẽ, ngay cả một ngón tay nàng cũng kẹp chặt như vậy."

"Không...không được hành hạ ta..... Chàng trực tiếp vào đi..... A, ừ....." Lâm Bối Nhi nghĩ đau dài không bằng đau ngắn, nàng thật sự không chịu nổi bị hành hạ như vậy, thế là nàng trực tiếp bắt lấy dương vật nóng bỏng cứng rắn muốn đưa vào trong hoa huyệt của mình.

Điền Đại Tráng sợ nàng bị thương, khống chế sức lực của nàng, đưa quy đầu to lớn xâm nhập vào hoa huyệt rồi đình chỉ bất động, chỉ mới đi vào một chút xú đã căng đến Lâm Bối Nhi kêu đau, Điền Đại Tráng hơi do dự rồi cuộc có nên tiếp tục không.

"Điền Đại Tráng! Chàng có phải nam nhân hay không? Lúc này chàng còn dừng lại!" Lâm Bối Nhi không thích nam nhân cứ dây dưa, bắt lấy thắt lưng cường tráng của nam nhân dùng lực một cái, trong nháy mắt toàn bộ côn thịt tiến vào hoa huyệt.

Lâm Bối Nhi kêu thảm một tiếng, sắc mặt nàng trắng bệch, xuyên qua thật là vô cùng đau, khoan hãy nói nhục huyệt của Lâm Bối Nhi lại nhỏ như vậy.

"Nương tử, ngoan, ta không động nữa, ta không động nữa!" Điền Đại Tráng cũng không chịu nổi, hoa huyệt cực kì chặt chẽ hết như vô số cái miệng nhỏ nhấm đang mút lấy dương vật của hắn, hắn rất muốn liều mạng mạnh mẽ đâm tới, nhưng vẫn sợ Lâm Bối Nhi bị thương, nhẫn nại đến mức mồ hôi trên trán một hạt lại một hạt rơi xuống.

=====

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 6: H

Editor: Kim Phụng

Qua hồi lâu Lâm Bối Nhi vẫn không thể thích ứng, nàng nhìn nam nhân trên người mình nhìn đến cực khổ, có chút không đành lòng mở miệng.

"Chàng động đi, ta... ta còn nhịn được....."

"Nương tử, ta động đấy..., nàng không chịu nổi thì nói với ta!" Nói xong liền chậm rãi động, bên trong hoa huyệt non mềm của Lâm Bối Nhi vừa mềm vừa ẩm nóng, thật sự là quá mức sang khoái. Điền Đại Tráng bắt đầu càng ngày càng dùng sức, càng ngày càng dùng sức, đến cuối cùng giống như là muốn làm chết Lâm Bối Nhi rồi.

"Úm, a..... Điền Đại Tráng, không cần, không cần..... Chàng chậm một chút, ta không chịu nổi....." Sức lực của nam nhân quá lớn, không có bất kỳ kỹ xảo nào, chỉ cậy mạnh, mỗi lần sắp đánh nàng tới đầu giường lại kéo nàng trở về, côn thịt to lớn cũng đi sâu vào, Lâm Bối Nhi có ảo giác côn thịt này sẽ chọc thủng bụng của nàng.

"Được, ta không động nữa, ta không động nữa." Điền Đại Tráng cũng thật khờ, Lâm Bối Nhi nói không động liền không động nữa.

Khi gây thật sự dừng Lâm Bối Nhi lại bất mãn, vẫn muốn côn thịt to lớn giống như trước dùng sức đâm nàng, chen vào nàng. Nàng vận vẹo eo thon, nhưng hơi sức nữ tử vẫn không bằng nam tử, nàng càng động càng ngứa, cuối cùng trực tiếp khóc lên.

"Ô ô ô..... Đại Tráng, chàng có thể di chuyển chậm một chút hay không..... Ngứa, ta thật là ngứa..... Ta muốn chàng chen vào ta....."

Phương diện tinh dục của Điền Đại Tráng ít đến đáng thương, trước đó cũng chỉ có một lần phụ thân hắn cho hắn Xuân Cung Đồ để học hỏi một chút xú, làm sao biết lúc nữ nhân ở trên giường nói không muốn ý là phải hung hăng muốn họ, ngược lại còn ở trong lòng âm thầm kỳ quái Lâm Bối Nhi thay đổi thất thường.

Như vậy lật tới lật lui giày vò khiến Điền Đại Tráng cũng không dễ chịu, vì vậy hắn quyết định đợi lát nữa mặc kệ Lâm Bối Nhi cầu xin tha thứ thế nào,

hắn cũng sẽ không buông tha nàng.

"A..... Không... không nên đụng nơi đó....."

Điền Đại Tráng từ từ biết rõ làm sao khống chế sức lực và chạm, bắt đầu sử dụng kỹ xảo. Đâm vào điểm kia, Lâm Bối Nhi liền không tự giác uốn ẹo thân thể, cái miệng nhỏ cũng siết chặt lại. Điền Đại Tráng không biết vì sao có thể như vậy, chỉ biết đâm vào điểm kia Lâm Bối Nhi sẽ hưng phấn khác thường.

Cứ như vậy bị va chạm không dưới mấy trăm lần, Điền Đại Tráng vẫn không xuất tinh. Nhưng Lâm Bối Nhi sắp không chịu nổi, cơn thịnh nộ xâm nhập vào trong khiến nàng có cảm giác mất khống chế, hình như là nàng muốn tiểu!

"Aha..... Không cần, không cần..... Ta muốn đi tiểu, chàng dừng lại, dừng lại!"

Nàng cố gắng kẹp chặt, nhưng Điền Đại Tráng vẫn dùng sức đâm nàng như cũ. Cảm giác mất khống chế lại càng ngày càng mãnh liệt, cuối cùng ánh sáng trắng bay qua trước mắt, tiểu ra.

"Cái tên khốn kiếp này!" Lâm Bối Nhi không biết nữ nhân đạt cao trào là việc như thế nào, còn tưởng rằng mình tiểu ra. Trong khoảng thời gian ngắn cảm thấy mình rất mất thể diện, thế nên đẩy Điền Đại Tráng ra, lớn tiếng khóc.

Điền Đại Tráng cũng không biết đây là xảy ra chuyện gì, nâng cao cây gậy thật to không biết làm sao! Lại nhìn thấy Lâm Bối Nhi khóc thương tâm, không thể làm gì khác hơn là ôm lấy Lâm Bối Nhi, vỗ lưng của nàng, dỗ nàng như dỗ trẻ con.

"Từ bỏ, chúng ta từ bỏ, ngoan ngoan đừng khóc nữa!"

Editor: Nghe lời tiên bói ta sửa "cô" thành "nàng" cho thuần cổ đại luôn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 7

Editor: Kim Phụng

"Điền Đại Tráng chàng thật xấu xa, ta bảo chàng cũng không dừng lại!" Quả đấm nhỏ đấm lên lồng ngực Điền Đại Tráng, nhưng Điền Đại Tráng là một thô nhân, Lâm Bối Nhi đấm đau tay mình còn Điền Đại Tráng một chút cảm giác cũng không có.

Điền Đại Tráng đau lòng xoa tay nhỏ bé, hắn không dám tranh luận với Lâm Bối Nhi, hắn không muốn lần sau ngay cả giường Lâm Bối Nhi cũng không cho hắn lên.

Lâm Bối Nhi nháo xong liền ngủ thiếp đi, dù sao thể lực của nàng cũng theo không kịp Điền Đại Tráng, một cuộc tình ái liền mệt mỏi gần chết.

Điền Đại Tráng dịu dàng đặt Lâm Bối Nhi lên giường, cứ như vậy dương vật của hắn đã mềm nhũn ra. Nhưng cả người Lâm Bối Nhi trần trụi, lộ ra màu hồng nhạt mê người, tất cả đều là dấu vết yêu thương, nhất là tiểu huyết mềm mại trải qua một hồi tình dục đã sưng đỏ không chịu nổi càng làm cho Điền Đại Tráng máu nóng sôi trào. Bất quá hắn vẫn không có can đảm làm tiếp một lần nữa, hắn cũng không thể bảo đảm sau khi Lâm Bối Nhi tỉnh lại sẽ không nổi giận.

Sau khi Điền Đại Tráng thu xếp tốt cho Lâm Bối Nhi phải đi tắm nước lạnh, còn lấy chút thuốc lau cho Lâm Bối Nhi rồi mới ôm tiểu kiều thê nhà mình ngủ.

Hôm sau trời vừa sáng Lâm Bối Nhi liền tỉnh, toàn thân trên dưới không chỗ nào không đau, tiểu huyết bôi thuốc vẫn còn khô khốc đau đớn. Phía sau là lồng ngực rắn chắc, nóng bỏng, một cánh tay sắt ôm chặt nàng, nàng biết đây là Điền Đại Tráng.

Vừa nghĩ tới nàng bị người nam nhân này ôm ngủ suốt đêm, mặc dù bọn họ nên làm cũng đã làm, nhưng nàng vẫn còn hơi ngượng ngùng, khuôn mặt một mảnh đỏ bừng.

Nàng muốn đứng dậy nhưng Điền Đại Tráng ôm quá chặt, một chút xú động tình liền đánh thức Điền Đại Tráng.

"Nương tử, làm sao vậy?" Đầu óc Điền Đại Tráng còn hơi mơ hồ, giọng nói cũng khàn khàn.

"Chàng còn nói, nếu không phải do chàng..... Chỗ đó của ta làm sao lại đau như vậy....." Mấy chữ cuối cùng quá nhỏ không thể nghe thấy, Lâm Bối Nhi vui vùi đầu trong ngực Điền Đại Tráng.

"VẬY, nương tử, ta lấy chút thuốc cho nàng, thật xin lỗi nương tử....." Điền Đại Tráng rất hồi hộp, sợ Lâm Bối Nhi bị thương, tối hôm qua hắn hơi thô lỗ rồi.

Điền Đại Tráng lấy thuốc rồi đẩy bấp đùi Lâm Bối Nhi ra bôi thuốc cho nàng, Lâm Bối Nhi còn chưa kịp phản ứng, ngón tay Điền Đại Tráng cũng đã đưa vào.

"Làm sao chàng cứ như vậy trực tiếp....." Lâm Bối Nhi cắn cắn môi, muốn khép bấp đùi lại.

"Nương tử nàng đừng cử động, nàng xem nàng đã sưng lên, bôi một chút thuốc lên là tốt rồi!" Tay Điền Đại Tráng cũng không dùng lực gì nhưng lại vững vàng lôi được chân của Lâm Bối Nhi, ngón tay xoắn lấy chỗ sâu trong hoa huyết.

Hoa huyết sưng đỏ khô khốc đau đớn được bôi thuốc có cảm giác man mát, lạnh lạnh thoải mái dễ chịu, nhưng dần dần từ tiểu huyết chảy ra mặt dịch, Lâm Bối Nhi chỉ cảm thấy cảm giác trống rỗng quen thuộc lại xông tới lần nữa, không khỏi co lại tiểu huyết không để cho ngón tay Điền Đại Tráng đi ra ngoài.

"Nương tử nàng nói lỏng tiểu huyết, ta không thể rút ngón tay của ta ra." Tiểu huyết của nương tử mềm mại khiến hắn cũng không nỡ ra, càng muốn đưa cơn thịt to lớn vào trong tiểu huyết, hận không thể cả đời không ra mới tốt, còn bị Lâm Bối Nhi kẹp lại muốn cứng rắn.

"Chàng..... Sao chàng ngốc như vậy, ta không để cho chàng đi ra ngoài là muốn... là muốn chàng sờ giúp ta!" Lâm Bối Nhi thật sự sắp bị cái thằng ngốc này làm tức chết, tại sao có thể có nam nhân ngốc đến có tiện nghi không chiếm chứ!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 8: H

Editor: Kim Phụng

Điền Đại Tráng vừa nghe vui sướng đến phát rồ, ngón tay càng thêm dùng sức xoắn lấy, thậm chí còn thêm một ngón tay nữa.

"Ừm, Đại Tráng..... Chàng có thể xoa xoa nó hay không....." Lâm Bối Nhi biết người đàn ông này quá mức đáng hoàng, chỉ có mình chủ động muốn hắn, vì vậy cảm tay của hắn đặt lên ngực mình, Điền Đại Tráng theo lời vờ về như nhũ nhi mềm mại, còn dùng bàn tay đặt hai nhũ nhi chung một chỗ mà nhào nặn.

Chỉ là lực chú ý của Điền Đại Tráng từ từ đặt trên cái miệng nhỏ nhắn của Lâm Bối Nhi, từ từ tới gần phía trước hôn nàng. Lâm Bối Nhi nhìn nam nhân cẩn thận hôn nàng hết như đối đãi trân bảo, không khỏi đưa cái lưỡi nhỏ thom tho ra liếm liếm môi hắn, muốn đáp lại nụ hôn của hắn. Điền Đại Tráng nuốt cái lưỡi thom tho vào trong miệng, dùng sức mút, mút đến đầu lưỡi Lâm Bối Nhi tê rần mới thả nàng ra. Lại đưa lưỡi của mình vào trong cái miệng nhỏ nhắn của Lâm Bối Nhi, nuốt nước miếng ngọt ngào của nàng, Lâm Bối Nhi sắp không thể hít thở, nện cho hắn hai cái hắn mới lưu luyến rồi khỏi đôi môi mê người này.

Lâm Bối Nhi rất ít khi bị hôn sâu như vậy, Trần Nghị chê biểu hiện của nàng ở trên giường không tốt, lại so sánh với Lâm Yên mê hoặc lòng người nên từ trước tới giờ luôn làm tình qua loa cho xong, hôn nàng cũng chỉ hôn một chút thì xong rồi, không giống như Điền Đại Tráng hôn sâu như muốn nuốt nàng vậy.

Lâm Bối Nhi có thể cảm thấy người đàn ông này quan tâm nàng, nàng hơi cảm động, mắt cũng ướt át. Nàng biết mình sẽ không lưu lại thế giới này lâu, cho nên muốn hiến thân cho Điền Đại Tráng, dùng cái này để giảm bớt một chút cảm giác áy náy trong lòng mình.

"Điền Đại Tráng, ta muốn chàng muốn ta, hung hăng muốn ta!" Lâm Bối Nhi yêu kiều nói xong lại mở bấp đùi ra ý bảo nam nhân muốn nàng.

Điền Đại Tráng chịu kích thích này, mắt đỏ, vội vàng lấy cơn thịt ra một phát cắm vào, bắt đầu từng phát từng phát mà dùng lực.

Lâm Bối Nhi trải qua khai phá tối hôm qua đã có thể dung nạp Điền Đại Tráng rồi, cho nên hiện tại không đến mức không chịu nổi, bầu vú tằm lưng rắn chắc của Điền Đại Tráng. Mười ngón tay dùng sức ngắt vào thịt Điền Đại Tráng, hàm răng cũng cắn lồng ngực, chỉ là thịt Điền Đại Tráng quá cứng rồi, chỉ có thể lưu lại một hàng dấu răng nhàn nhạt. Kích thích Điền Đại Tráng càng thêm dùng sức xâm nhập, mỗi một lần tiến vào cái bụng bằng phẳng mềm mại lại nhô lên một chút, cảm giác tựa như suýt chút nữa thì bụng nàng bị xuyên thủng.

"Thật sâu..... Ừm, bụng bị xuyên phá rồi..... A....." Lâm Bối Nhi không ngừng phát ra âm thanh dâm dăng, Điền Đại Tráng càng nghe càng thêm được khích lệ.

Trời ngày một sáng, ánh mặt trời chiếu vào thân thể trắng sữa của Lâm Bối Nhi giống như là mạ một tầng huỳnh quang sáng lấp lánh. Điền Đại Tráng càng thêm không biết mệt mỏi đòi lấy Lâm Bối Nhi, Lâm Bối Nhi cũng "Đi tiểu" ba lần, Điền Đại Tráng còn chưa bắn ra. Cho đến lần thứ tư "Đi tiểu", về mặt Điền Đại Tráng mới thoải mái bắn ra ngoài, tinh dịch trắng nồng đậm nhiều đến mức tiểu huyết không chứa nổi, hơn phân nửa từ miệng huyết

chảy xuống.

Hình ảnh đậm uế cực hạn như vậy, Điền Đại Tráng lại cứng lên rồi, vì vậy Lâm Bối Nhi vừa hôn mê lại bị làm tỉnh.....

Điền đại nương và Điền đại thúc vốn dĩ phải tới thăm Điền Đại Tráng và Lâm Bối Nhi, vì sao mặt trời lên hơn phân nửa còn không ra khỏi cửa phòng, vừa đi vào đã nghe thấy..... Bọn họ đều là người từng trải, còn có cái gì không biết. Điền Đại nương càng thêm cực kỳ cao hứng, xem ra rất nhanh sẽ có thể ôm được tôn tử (*):

(*): Cháu trai

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 9

Edit: Kim Phụng

Điền Đại Tráng phát hiện kể từ khi ân ái với nương tử nhà mình thì thái độ nương tử đối với mình có thay đổi rất lớn.

Thật ra người nương tử Lâm Bối Nhi là chính mình cầu xin phụ mẫu cưới về, hắn còn nhớ rõ lúc nhỏ khi Lâm Bối Nhi còn là một tiểu cô nương xinh xắn, lũ trẻ trong thôn đều muốn chơi với Lâm Bối Nhi. Khi còn bé bởi vì hắn đen nên bị rất nhiều hài tử khi dễ, vì thế hắn luôn đánh nhau với hài tử trong thôn. Có một lần bị Lâm Bối Nhi bắt gặp hắn vừa mới đánh nhau xong. Hắn còn nhớ rõ khi đó Lâm Bối Nhi đỡ hắn lên, bàn tay mềm mại trắng nõn lướt qua vết thương của hắn, hắn cảm thấy vết thương không hề đau chút nào, từ đó về sau hắn liền thề nhất định phải cưới nàng về nhà đối xử thật tốt với nàng.

Đợi đến khi mình trưởng thành, cha mẹ Lâm Bối Nhi cũng rất hài lòng về hắn, vì vậy định chuyện hôn sự. Nhưng Lâm Bối Nhi lại ghét mình, nàng nói không thích mặt than giống như hắn, không thích hắn luôn lăn lộn ở trong bùn, không thích dáng vẻ hắn ngây ngô cái gì cũng nói..... Những thứ này hắn đều cảm thấy không thành vấn đề, dù sao nương tử lấy về chính là nương tử của hắn, chạy không thoát.

Nhưng đêm tân hôn ngay cả giường nàng cũng không cho hắn lên, ngay cả đụng cũng không cho hắn đụng, hắn còn ở ngoài cửa sổ nghe tiếng khóc của nàng. Sau đó, hắn bắt đầu hối hận, hối hận cưới nàng về khiến cho nàng ngày ngày khóc thút thít ở trong tân phòng, nhưng hắn vẫn thích nàng, không muốn thả nàng đi.

Mãi đến ngày đó, hắn cảm thấy thái độ Lâm Bối Nhi hơi dịu dàng, hắn là như cha nói nghĩ thông suốt rồi. Hắn liền dò xét tính rửa chân cho nương tử, hắn có chút khoái chí vuốt đôi chân nhỏ trắng mềm của nàng, nhưng không nghĩ tới nương tử nhà hắn cũng động tình với hắn.....

Sau đó mọi thứ đều nước chảy thành sông, bọn họ động phòng, có lần đầu tiên không sợ không có lần thứ hai.

Gần đây Điền Đại Tráng rất vui, mỗi ngày đều có thể ăn nhiều hai chén, khi làm việc đồng áng cũng tràn đầy tinh lực, mặc dù buổi tối hắn cũng không ngủ, nhưng vẫn không dùng hết tinh lực.

Ngược lại Lâm Bối Nhi liền thắm, kể từ sau khi viên phòng Điền Đại Tráng cả ngày lẫn đêm đều cày cấy ở trên người nàng, còn từ trên trán mưa một quyền xuân cung đồ gi đó.....

Bây giờ một ngày ba bữa của nàng đều do mẫu thân Điền Đại Tráng – bà bà (mẹ chồng) của nàng đưa vào phòng, bà bà nàng vẫn khá tiến bộ, dù sao bọn họ có bất phóng túng hay không công công bà bà (cha mẹ chồng) vừa nghe đã biết, còn đặc biệt đi mua chút đồ bổ thân thể cho nàng nói là để cho nàng sớm một chút mang thai, sinh đứa cháu béo mập.

Bây giờ nàng thật sự là ăn rồi ngủ, ngủ rồi ăn, buổi tối bị làm đến ngủ, đang ngủ lại bị làm đến tỉnh lại.

Nhưng nàng lại nhận ra nỗi lo của Điền Đại Tráng, hình như là sợ nàng bỏ trốn, đoán chừng là do cách làm khiến hắn không có cảm giác an toàn thôi. Nhưng có thể không cần ngày ngày đều làm chuyện kia không!

Lâm Bối Nhi cảm thấy hệ thống tên gọi là hủy tam quan rất chính xác, bây giờ nàng đang đi trên con đường hủy tam quan, một đi không trở lại, chỉ là Lâm Bối Nhi không biết sau này nàng sẽ càng hủy tam quan hơn.....

Mặc dù mỗi ngày đều làm nhưng Lâm Bối Nhi vẫn không thu thập được cái gọi là "Tình dịch tình yêu", đoán chừng do Điền Đại Tráng đối với nàng vẫn ở trạng thái ưa thích, chưa đạt tới yêu!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 10

Editor: Kim Phụng

Lâm Bối Nhi được nuôi dưỡng giống như nuôi heo ở Điền gia, cho đến khi hệ thống nhắc nhở nàng nữ chủ đã xuyên qua mới biết nguy cơ lớn nhất tới.

Mặc dù nàng không có ý định bỏ trốn nhưng không có nghĩa là nữ chủ sẽ không quyến rũ nam nhân của nàng, nghe nói nữ chủ đều có hào quang gì đó của nữ chủ, nếu nhiệm vụ thứ nhất của nàng thất bại thì không biết lúc nào mới có thể trở lại thế giới của nàng báo thù!

"Điền Đại Tráng, chàng có thể theo ta về thăm nhà mẫu thân ta một chút hay không? Ta cũng ở nhà đã lâu rồi, cũng không biết bên ngoài xảy ra chuyện gì!" Lâm Bối Nhi chu cái miệng nhỏ nhắn, lắc lắc cánh tay Điền Đại Tráng làm nũng. Máy ngày gần đây nàng được nuông chiều hết mức, bất tri bất giác liền toát ra một chút tính tình tiểu nữ nhi.

"Được được được, nương tử nàng nói cái gì chính là cái đó!" Điền Đại Tráng bị Lâm Bối Nhi làm nũng khiến cho nửa người đều mềm nhũn, còn không phải Lâm Bối Nhi nói cái gì chính là cái đó.

Vì vậy định xong ngày, hai người chuẩn bị chút lễ vật trở về nhà mẫu thân Lâm Bối Nhi.

Lâm Bối Nhi có một người đệ đệ và một muội muội, Lâm Bối Nhi chính là trưởng nữ của Lâm gia. Ban đầu một phần nguyên nhân Lâm gia đồng ý gả Lâm Bối Nhi cho Điền Đại Tráng là do nhà Điền Đại Tráng có chút quan hệ có thể giúp đệ đệ Lâm Thư của Lâm Bối Nhi đi dự thính ở thư viện tốt nhất trấn trên, dĩ nhiên nếu như nhân phẩm Điền Đại Tráng không tốt, phụ thân Lâm gia cũng sẽ không đồng ý cửa hôn sự này.

Thì ra tổ tiên Lâm gia là một người Trạng nguyên, nhưng con cháu đời sau không có tiền đồ mát sạch gia sản, đến thế hệ Lâm Bối Nhi thì đã trở nên không khác gì những nông dân bình thường. Nếu không phải Lâm Thư có tư chất tốt, Lâm gia cũng sẽ không vì một cái tư cách dự thính mà gả Lâm Bối Nhi cho Điền Đại Tráng. Một phần nguyên nhân rất lớn khiến nguyên chủ khó chịu với Điền Đại Tráng là bởi vì cảm giác phụ mẫu vì đệ đệ mà bán mình.

Bây giờ Lâm Bối Nhi về nhà mẫu thân thật ra là muốn xem thử nữ chủ xuyên không, cũng muốn thử dò xét xem Điền Đại Tráng có động lòng với nữ chủ hay không, khoảng cách từ nhà nữ chủ đến nhà mẫu thân nàng tương đối gần, cũng giống như hàng xóm với nhau.

Có thể nói, hiện tại Lâm Bối Nhi vừa thấp thỏm vừa kích động, nếu như lần này Điền Đại Tráng không hề động lòng với nữ chủ thì nhiệm vụ thứ nhất này Lâm Bối Nhi rất nhanh sẽ có thể hoàn thành, ngược lại chính là 100 năm ở Tiểu Hắc Ốc.

Lâm gia rất vui mừng đối với việc Lâm Bối Nhi trở về, ngày nữ nhi của mình xuất giá vẫn còn đang dùng tiểu tính tình với mình, thế nên càng thêm không trở về, xem ra là gả cho người ta rồi cũng hiểu chuyện, biết trở về thăm. Phụ mẫu Lâm gia nghĩ thế nào cũng không nghĩ tới nữ nhi của mình đã đổi thành một người khác!

Cả nhà Lâm Bối Nhi trò chuyện với nhau thật vui cho đến giờ cơm trưa, vừa lúc nữ chủ cũng chính là Trần Nhị Nha cách vách đến, Lâm Bối Nhi rất tò mò về tình địch lớn nhất của nàng.

Kết quả vừa nhìn có chút thất vọng, có thể do Trần Nhị Nha mới xuyên tới không lâu còn chưa thay đổi làn da bên ngoài của mình, vẫn là bộ dáng nha đầu đen đen bình thường trong trí nhớ, còn chưa có nẩy nở nữa! Càng làm nàng hài lòng chính là biểu hiện của Điền Đại Tráng, không hề liếc mắt nhìn qua tiểu nha đầu kia một cái nào!

Phụ mẫu Lâm gia chuẩn bị rất nhiều món ăn chiêu đãi Lâm Bối Nhi và Điền Đại Tráng, còn có cả món thịt mà lễ mừng năm mới mới được ăn, có thể thấy phụ mẫu Lâm gia yêu thương và áy náy với Lâm Bối Nhi, nhưng mà những món ăn này vừa lên bàn Lâm Bối Nhi liền cảm thấy buồn nôn, cái buồn nôn này lại dọa sợ mọi người.

Phụ thân Lâm và Lâm đại nương cùng liếc mắt nhìn nhau một cái, trong lòng hai người có chút ý kiến, nhưng lại ăn ý không có mở miệng. Vẫn phải đợi đại phu tới mới tốt, nếu không nói sai chính là vui mừng công đã trảng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 11

Editor: Kim Phụng

Sau đó đại phu đến xác nhận Lâm Bối Nhi mang thai, bất quá thời gian rất ngắn chưa tới hai tháng, nên an thai thật tốt.

Chuyện này làm cho phụ mẫu Lâm gia sướng đến phát rồ, mình gả con gái không tới bốn tháng liền mang thai, nếu sinh một nam hài thì có thể đặt chân ở

Điền Gia rồi.

Điền Đại Tráng trực tiếp ngốc lảng ở đó, hần vẫn khoá Lâm Bối Nhi ở nhà không ngừng ân ái chính là vì để cho Lâm Bối Nhi sinh hài tử, phụ thân hần nói nữ nhân sinh hài tử thì sẽ suy đoán lung tung, phải an tâm ngốc ở nhà mới tốt. Nhưng khi thật sự biết mình sắp làm phụ thân tâm tình lại không giống nhau, cảm giác giống như toàn bộ thế giới đều hạnh phúc.

Lâm Bối Nhi cũng hơi linh cảm mình mang thai, liên tục ba tháng bị làm và làm ai cũng có thể mang thai cả, trừ khi vô sinh vô dục! Lâm Bối Nhi sờ bụng một cái, bên trong có một tiểu sinh mệnh, mặc dù không phải chính thân thể của mình mang thai nhưng đứa bé này cũng là do nàng mang. Lâm Bối Nhi có chút không nở đi rồi, vì đứa bé, cũng vì Điền Đại Tráng. Nhưng vừa nghĩ tới mục tiêu của nàng, nàng lại hạ quyết tâm.

Thật xin lỗi, Điền Đại Tráng. Thật xin lỗi, bảo bảo.

Sau khi trở lại Điền gia, Lâm Bối Nhi liền hoàn toàn tiến vào trạng thái dưỡng thai. Mọi người đều xem nàng như đồ sứ, như con nít, chỉ cho Lâm Bối Nhi nằm ở trên giường, ăn ngon uống ngọt đều đưa tới. Được rồi, mới nằm ba tháng lại phải tiếp tục nằm thêm tổng cộng tám tháng nữa!!!

Nhưng nằm mãi trên giường không tốt với thai nhi cho nên Lâm Bối Nhi tốn rất nhiều hơi sức mới tranh thủ được mỗi ngày có thể đi dạo hơn nửa canh giờ ở trong tiểu viện tử.

Rất nhiều phụ nữ trong thôn đều nói Điền gia quá mức nuông chiều nàng dâu rồi, nàng dâu nhà ai không phải nâng cao bụng bự đi làm việc đồng áng đây? Chỉ Lâm Bối Nhi nàng tương đối đặc biệt! Dĩ nhiên, Điền Đại Tráng bày tỏ đó là nương tử của hần, hần thích cung chiều thế nào thì cung chiều thế đó, liên quan gì bọn họ?

Lâm Bối Nhi dần dần lộ bụng bầu, trong lúc mang thai Điền Đại Tráng không có chia phòng ngủ với Lâm Bối Nhi, nhưng ngay đến chạm cũng không dám chạm vào Lâm Bối Nhi. Hần không động vào Lâm Bối Nhi không có nghĩa là Lâm Bối Nhi không muốn hần động. Nên biết trong lúc mang thai, phái nữ vẫn cần chuyện tình dục, chỉ cần tư thế thích hợp còn có thể trợ giúp thai nhi.

Quan trọng nhất là Lâm Bối Nhi muốn.

Nhưng tên ngốc Điền Đại Tráng này chính là mặc cho Lâm Bối Nhi quyền rũ như thế nào cũng không chịu làm!

Lâm Bối Nhi mở ra《 Đông cung 12 đồ 》 hệ thống cho, bên trong có tư thế ân ái khi phụ nữ có thai. Nàng nghiêm túc học tập, nàng cũng không tin nàng còn không bắt được người nam nhân này!

Gần đây Điền Đại Tráng rất khổ sở vì Lâm Bối Nhi vẫn luôn dụ dỗ hần, thỉnh thoảng cũng chỉ mặc cái yếm nhỏ lác lư ở trước mặt hần, còn không thì dùng bàn tay nhỏ bé mềm mại mịn màng sờ thân thể của hần.

Không phải hần không biết phụ nữ có thai cũng có thể làm chuyện kia, nhưng hần lo lắng chính mình vốn dĩ thiên phú dị bẩm, ngộ nhờ mình không khống chế tốt sức lực làm tổn thương Lâm Bối Nhi và đứa nhỏ trong bụng thì làm thế nào? Không phải hần chưa từng nghĩ chia phòng ngủ, nhưng hần lại lo lắng Lâm Bối Nhi ngủ không chú ý đè ép bụng thì làm sao bây giờ?

Tóm lại chính là một chữ: phiền!

Lâm Bối Nhi cũng không biết Điền Đại Tráng cong cong thẳng thẳng (*), cho dù biết thì thế nào, nàng đã không nhịn được có được hay không!

(*): Suy nghĩ nhiều thứ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 12: H【 kết thúc 】

Editor: Kim Phụng

Lúc Điền Đại Tráng không hay biết gì, Lâm Bối Nhi yên lặng chuẩn bị thật lâu, vì vậy đợi đến lúc Điền Đại Tráng trở về phòng mới hối hận không kịp.

Trên giường của bọn họ xuất hiện một tấm ga giường uyên ương nghịch nước màu đỏ chót, cái này vốn dĩ chuẩn bị cho đám cưới của bọn họ. Còn tiểu nương tử của hần cứ như vậy nằm ở phía trên, tầng chăn thật mỏng bên trên chỉ che đầy bộ ngực sữa và bắp đùi, những địa phương khác đều phơi bày ra ngoài, như vậy càng làm cho Điền Đại Tráng muốn vén tầng chăn kia lên.

"Nương tử....." Điền Đại Tráng liếm liếm đôi môi khô khốc, há miệng muốn nói gì đó, lại phát hiện mình không nói ra được cái gì.

"Ừm... Đại Tráng, ta thật khó chịu... Tại sao chàng cũng không giúp ta... vậy... hả?....." Lâm Bối Nhi ngồi dậy ôm Điền Đại Tráng, chân trượt xuống nhưng vẫn chỉ lộ ra một nửa bộ ngực sữa, hai điểm đỏ thắm như ẩn như hiện, cứ cực kỳ mê người cọ Điền Đại Tráng như vậy.

"Nương tử... Chúng ta không thể... Sẽ làm bị thương hài....." Điền Đại Tráng gian nan nói ra nửa câu liền bị động tác của Lâm Bối Nhi chặn miệng lại, Lâm Bối Nhi đưa ra cái lưỡi nhỏ thom tho từng chút từng chút chạm vào môi Điền Đại Tráng, tay ngọc chẳng biết lúc nào đã trượt vào trong quần áo của Điền Đại Tráng không ngừng vuốt ve dục vọng đang ngẩng cao của Điền Đại Tráng.

"Sẽ không, chúng ta cẩn thận một chút là được... Ta rất nhớ chàng.. Không phải chàng cũng nhớ ta sao....." Lâm Bối Nhi thở ra mùi thơm phun lên hầu kết Điền Đại Tráng, chọc cho hầu kết của hắn giật giật, Lâm Bối Nhi nghịch ngợm ngâm lấy hầu kết đang trượt lên trượt xuống này khiến cho Điền Đại Tráng gầm nhẹ một tiếng.

Điền Đại Tráng biết hắn nên rời khỏi đi tắm nước lạnh, nhưng thân thể của hắn vẫn không nhúc nhích. Lâm Bối Nhi biết nàng nên dùng đòn sát thủ.

Vì vậy nàng từ từ lấy chân mền trên người ra, lộ ra bộ ngực sữa trắng như tuyết, cặp đùi mượt mà trắng nõn cùng với.....

Lần này Điền Đại Tráng thật không nhìn được, hắn không hề nghĩ đến trong tiểu huyệt của Lâm Bối Nhi lại nhét một cây cọc gỗ làm dương vật nhân tạo..... Một tay Lâm Bối Nhi vuốt ve hồng anh trên ngực của mình, một tay cầm dương vật nhân tạo ra ra vào vào ở trong tiểu huyệt phấn hồng.....

"A... Thật thoải mái... Ừm... Ừm... A... Lớn, Đại Tráng, chẳng lẽ ngay cả cái này chàng cũng không bằng sao... Ô ô ô... Ta càng muốn chàng... Cái này quá nhỏ....." Làm sao dương vật nhân tạo có thể so với côn thịt to lớn nóng bỏng của Điền Đại Tráng được, đôi mắt Lâm Bối Nhi đỏ ngầu trông rỗng khổ sở khóc lên.

Rốt cuộc Điền Đại Tráng không nhìn được, "Phịch" một tiếng rút ra dương vật nhân tạo, nhanh chóng cởi quần ra, nhét côn thịt của mình vào, hai người cùng phát ra tiếng thở dài thoải mái. Cũng may Điền Đại Tráng còn nhớ nương tử nhà mình mang thai, không dùng lực mạnh.

Điền Đại Tráng không dám đè ép Lâm Bối Nhi, cũng chỉ có thể để cho nàng nằm ngửa, dùng gối đầu làm đệm lót cho thắt lưng và cái mông yêu kiều, còn mình thì giống như là tập chống đẩy - hít đất từ từ từng chút từng chút nhẹ nhàng ra vào. Không kịch liệt như bình thường nhưng cũng làm toàn thân hai người đều là mồ hôi, có một loại cảm giác kích thích.

Dưới sự kích thích đồng thời của cảm giác và tâm lý này, Điền Đại Tráng và Lâm Bối Nhi cùng đạt cao trào!

Toàn thân Lâm Bối Nhi vô lực mặc cho Điền Đại Tráng giúp nàng rửa sạch thân thể, trong đầu truyền đến một giọng nói: "Chúc mừng hoàn thành nhiệm vụ thứ nhất, lấy được tinh dịch tình yêu của Điền Đại Tráng! Chuẩn bị tiến hành nhiệm vụ kế tiếp....."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 13: Ngoại truyện: Cuộc sống của Điền Đại Tráng và Lâm Bối Nhi sau khi có hài tử [trang phục tình thú cosplay (*)]

Editor: Kim Phụng

(*): Cosplay nghĩa là sắm vai nhân vật, lợi dụng quần áo, trang sức, đạo cụ và hoá trang thành các nhân vật trong anime, game, truyện tranh.

Từ sau khi Lâm Bối Nhi sinh hài tử, địa vị trong nhà của Điền Đại Tráng liền ngày càng lụn bại.

Lúc ở cữ cũng khá tốt, vốn dĩ không thể ăn uống. Thế nhưng đợi hết hai tháng này, hắn vẫn không được ăn một lần thịt nào.

Ví như, có một lần:

"Nương tử, ta nhớ nàng lắm." Điền Đại Tráng ôm tiểu nương tử, đùa giỡn với dáng người còn tốt hơn trước khi nàng sinh hài tử, muốn vứt đi cái yếm nhỏ xiêu vẹo chỉ chực sụp đổ này.

Lâm Bối Nhi cũng rất nhớ Điền Đại Tráng, liền tùy ý để Điền Đại Tráng giờ trò.

Nhưng..... Có một từ ngữ gọi là nhưng.....

"Oa oa oa oa oa....."

"Có phải tiểu bảo bối bụng hay không?" Lâm Bối Nhi lập tức rút người ra, mặc kệ dục vọng đứng thẳng của tướng công nhà mình, trời đất bao la đứa bé lớn nhất, Lâm Bối Nhi tỏ vẻ nàng lựa chọn quên mất một chuyện!

"....." Đây là lời thoại trong lòng Điền Đại Trắng.

Ví như, còn có một lần:

"Nương tử, gần đây nàng không bám ta như trước đây nữa rồi!" Điền Đại Trắng học bộ dạng làm nũng của tiểu bảo, một đấng mày râu thân cao 1m8 mấy lại học trẻ sơ sinh miệng còn ngậm ngón tay! Chẳng những không khiến Lâm Bối Nhi đau lòng ngược lại còn chọc cho Lâm Bối Nhi cười đau bụng.

Nhưng Lâm Bối Nhi cũng biết gần đây nàng rất xem nhẹ Điền Đại Trắng nên chuẩn bị tối nay an ủi đấng mày râu đáng thương này một chút.

Nhưng.....

"Oa oa oa oa oa....."

"Có phải tiểu bảo tiểu hay không?" Mỹ nhân trong ngực lập tức bứt ra rồi khỏi lần nữa.....

.....

Điền Đại Trắng cảm thấy Điền tiểu bảo sinh ra là để khắc hấn, nếu không tại sao mỗi lần đều cắt đứt hấn cùng với nương tử nhà mình ở chung?

Lúc Điền gia vào ngày mùa cảm thấy thoải mái hơn những năm trước rất nhiều, có lẽ do một nam nhân nào đó chưa thỏa mãn dục vọng dùng hết tinh lực (*) phát tiết ở trên việc đồng áng rồi.....

(*): Tinh thần và thể lực.

Lâm Bối Nhi cũng biết mình quả thật có hơi quá, nhưng sau khi sinh xong trong cơ thể nàng vẫn còn thường xuyên tiết ra một ít nước bắn. Phía dưới bắn thiu có mặt mũi nào cho nam nhân nhìn, nhìn thấy đáng về uất ức của nam nhân lại mềm lòng, tiểu bảo cũng chỉ là một cái cố thôi.

Rốt cuộc bây giờ nước bắn cũng tiết sạch rồi, Lâm Bối Nhi định cho nam nhân một niềm vui bất ngờ!

《 Đông cung 12 đồ 》 là một thứ tốt, nó đã bao gồm tất cả mọi thứ có liên quan tới tình dục của cổ đại và hiện đại, có thể nói là bách khoa toàn thư về tình dục! Lâm Bối Nhi lật đi lật lại, tìm ra một biện pháp khá mới lạ đối với người cổ đại.

Vì vậy lén lấy ra vốn riêng của mình, lại kiếm cơ đi chợ một chuyến, sau khi chuẩn bị xong mọi thứ liền giao hải tử cho bà bà (mẹ chồng) mình rồi hẹn Điền Đại Trắng đến một hồ nhỏ sau núi.

Cái hồ nhỏ này là Điền Đại Trắng tình cờ phát hiện, hồ nước trong veo, dưới ánh trăng thỉnh thoảng có mấy con cá nhỏ bơi qua bơi lại.

Điền Đại Trắng không hiểu tại sao nương tử muốn nửa đêm gọi hấn tới nơi này, hiện tại hấn chỉ muốn về nhà thảo luận vấn đề phúc lợi với nương tử.

Nhưng vừa đi vào liền ngừng thở, hai mắt mở thật to không muốn rời khỏi người xinh đẹp này một chút nào.

Đó là một hồ yêu hấp thu Thiên Địa Tinh Hoa dưới ánh trăng.

Trên đầu hồ yêu này toả ra hai lỗ tai xinh xắn nhọn hoắt màu đỏ rực, mái tóc màu đen xõa ra sau, chột có một lọn tóc phủ xuống bên má. Hồ yêu trời xinh quyến rũ, trên trán có một hoa văn hình ngọn lửa nhỏ màu đỏ rực, mũi nhọn như tơ vô cùng mềm người, đôi môi không điểm tự đỏ. Thấy trên người của hồ yêu khoác một cái áo choàng màu đỏ sẫm, bên hông đeo một cái thắt lưng màu đen rộng lưng thùng khiến cho người ta không khỏi nghĩ đến chính mình có thể cởi bỏ đai lưng lỏng lẻo kia hay không? Áo choàng theo động tác của hồ yêu đã trượt xuống vai, không biết hồ yêu này mặc cái gì bên trong, một bộ ngực sữa bị miếng vải thật mỏng đè ép thành một đường rãnh sâu giữa ngực. Nhìn xuống chút nữa, hồ yêu tàng tặn lưng tâm này không có mặc khâu quần, lộ ra cặp đùi đẹp thon dài trắng như tuyết, đầu ngón chân mượt mà khả ái đùa bỡn hồ nước trong veo, Điền Đại Trắng tình mắt nhìn thấy tiểu huyết của hồ yêu này được một miếng vải bao lấy, nhưng miếng vải này được một sợi dây mảnh cột vào hông của hồ yêu, giữa đùi còn có một cái đuôi hồ thật dài màu đỏ như lửa.....

Điền Đại Trắng nuốt một ngụm nước bọt, không dám tưởng tượng hồ yêu quyến rũ vô song như thế chính là tiểu nương tử xinh xắn đáng yêu nhà hấn!

Thật ra Lâm Bối Nhi chính là cosplay thêm nội y sexy và hiện đại hóa trang phục mà thôi, nhưng một nông phu sinh trưởng ở cổ đại như Điền Đại Trắng không biết đâu!

Hồ yêu giống như là phát hiện người tới, vừa có chút kinh hoàng vừa hơi tò mò đến gần nam tử xa lạ này.

"Chàng là ai? Tại sao lại đến đây?" Ánh mắt lưu chuyển mang theo quyến rũ hồn nhiên, tựa như không rảnh việc đời, phơi bày bộ ngực sữa dưới ánh mắt nóng bỏng của nam nhân.

"Nàng là yêu tinh sao?" Điền Đại Trắng thông minh liền diễn kịch cùng với Lâm Bối Nhi, Điền Đại Trắng cũng có một chút yêu thích ân ái với yêu tinh, trong lòng hơi mong đợi và kích động.

"Ta là hồ yêu! Chàng cảm thấy nữ tử ở trần gian đẹp mắt hay là ta đẹp mắt?" Lâm Bối Nhi lấy một tấm khăn lụa che mặt Điền Đại Trắng, cách tắm khăn lụa khẽ cản bờ môi của hấn, ngón tay ngọc khẽ vuốt ve lồng ngực rắn chắc, chơi đùa nụ hoa màu đậm.

"Đĩ nhiên là nàng đẹp, nàng muốn hút dương khí của ta sao?" Điền Đại Tráng không ngừng nuốt nước miếng, nắm chặt bàn tay nhỏ đang tác quái lại, miệng ngậm lấy ngón tay nghịch ngợm.

"VẬY chàng có nguyện ý hay không đây ~ " Một chữ cuối cùng giống như là ngậm trong miệng vòng vo lưu chuyển, giọng nói nhu hoà truyền vào tai Điền Đại Tráng làm nửa người hắn tê dại.

"Nguyện ý, sao ta có thể không muốn!" Cởi ra một cái áo khoác trải trên mặt đất, vội vàng ôm hồ yêu té nhào xuống đất.

Cuối cùng Điền Đại Tráng cũng biết cái gì gọi là chết dưới hoa mẫu đơn, thành quỷ cũng phong lưu.

Hắn cởi bỏ chiếc áo choàng vốn dĩ không giấu được cái gì, xé cái yếm đang bọc lấy bộ ngực sữa ra, bàn tay dùng sức nhào nặn, miệng lớn mút tiều anh đào đang ươn lên. Mút mút, mút ra một chút sữa tươi trắng, mùi vị rất ngon.

"Đến, nàng cũng nếm thử sữa của nàng đi!" Điền Đại Tráng ngậm một hóp dịch sữa đút cho Lâm Bối Nhi, hai người răng môi tương liên, sữa tươi màu trắng chưa kịp nuốt chảy xuống cổ thành một đường duyên dáng.

Điền Đại Tráng không muốn lãng phí một chút nào, từng chút từng chút để lại ấn ký thâm sâu trên cổ và xương quai xanh của Lâm Bối Nhi.

Hai ngón tay thô ráp cắm vào trong tiểu huyết, Lâm Bối Nhi đã sớm chuẩn bị kỹ càng, tiểu huyết đã sớm ướt át cho nên ngón tay tiến vào cũng không hề khó khăn.

"A..... Đại Tráng..... Nhanh một chút, ta muốn chàng!" Thân thể Lâm Bối Nhi sớm đã quen Điền Đại Tráng tiến vào, căn bản hai ngón tay không thỏa mãn được nàng.

"Tiểu yêu tinh muốn ép khô ta?" Điền Đại Tráng thở hổn hển, dùng sức vỗ vào cái mông trắng như tuyết.

Lâm Bối Nhi bị đánh vẫn rên rỉ, cái mông chỉ cảm thấy tê tê, tiểu huyết nhanh chóng co rút lại, tuôn ra một mảng lớn mật dịch.

Điền Đại Tráng vừa nhìn, đánh càng thêm hăng say, thậm chí đẩy ra bấp dùi Lâm Bối Nhi trực tiếp vỗ vào tiểu huyết của nàng.

"Ừm..... Chậm một chút, quá mạnh rồi..... Dừng lại, dừng lại..... A..... Ha..... Không cần, dừng...."

Sau khi sinh thân thể vốn dĩ càng thêm nhạy cảm, làm sao mà chịu được tra tấn như vậy, Lâm Bối Nhi bị Điền Đại Tráng vỗ đến phun trào.

"Điền Đại Tráng, chàng đi vào đi, tiểu huyết vẫn thật là ngứa....." Sau khi đạt cao trào Lâm Bối Nhi cảm thấy càng thêm trống rỗng, tiểu huyết vẫn hơi ngứa, muốn một thứ thật to nóng bỏng lấp đầy nó. Vì vậy nàng liền trực tiếp cởi bỏ miếng vải, tách tiểu huyết của mình ra, lộ ra mị nhục màu hồng khê co rút bên trong, hoa châu nho nhỏ cũng thẹn thùng e lệ đứng thẳng lên.

Bản thân Điền Đại Tráng cũng cực kì căng đau, liền trực tiếp một tay lấy côn thịt cắm vào trong tiểu huyết, chọc cho Lâm Bối Nhi thoải mái hét lên một tiếng. Ngón tay không buông tha hoa châu trắng hồng mồm mồm, vân vê hoa châu cứng rắn tựa như một viên đá.

"A..... Thật thoải mái..... Điền Đại Tráng, nhanh hơn chút nữa..... A, ha..... Ta còn muốn....." Lâm Bối Nhi uốn qua uốn lại ở phía dưới Điền Đại Tráng, khiến mỗi lần côn thịt đều cắm vào từ góc độ khác nhau.

Hứng thú của hai người tăng cao, từ nam trên nữ dưới đến nữ trên nam dưới, từ nằm đến tựa vào trên cây. Thậm chí Điền Đại Tráng còn ôm lấy Lâm Bối Nhi tựa như là ôm hài nhi đi tiểu, côn thịt thuận theo rút ra cắm vào.

Điền Đại Tráng đếm không hết hắn làm bao nhiêu lần, mãi cho đến khi chân trời sáng lên một chút ánh sáng mới thỏa mãn ôm nương tử đã ngủ mê man về nhà.

Lâm Bối Nhi vẫn đang trong giấc mộng nói mơ, kêu đừng, không chịu nổi.....

Cho nên nói nam nhân nhất định không thể đối!

=====

Kết thúc thế giới đầu tiên rồi, tạm biệt Đại Tráng thê nô *chăm chăm nước mắt*

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 1: Thế giới thứ hai: Quyển rũ công công (*) sắt

đá

(*): Cha chồng.

Editor: Kim Phụng

Sau khi Hải Bối Nhi tỉnh lại có chút không bỏ được, nhưng đáy lòng cảm thấy hơi may mắn hệ thống sớm một bước hút nàng ra, nếu không nàng thật sự không muốn rời khỏi người nam nhân ngây thơ, thể nô như Điền Đại Tráng.

"Chúc mừng Kí Chủ hoàn thành nhiệm vụ thứ nhất, phần thưởng cho Kí Chủ 'Chơi không xấu', hiện tại đưa Kí Chủ đến nhiệm vụ thế giới thứ hai!"

"Cái gì 'Chơi không xấu'? Đó là cái gì? Ôi chào, ôi, ôi chào, ôi, ôi, nói rõ ràng chút....." Hải Bối Nhi còn chưa hỏi rõ ràng đã bị truyền tống đến một thế giới mới.

Vẫn là một trận đau nhói, nhưng không khó chịu như lần đầu tiên.

Lần này thân thể Hải Bối Nhi chuyển kiếp tên là Dư Bối Nhi, thế giới chuyển kiếp vẫn là cổ đại, vẫn là một thời đại vô căn cứ (*).

(*): Thời đại không có trong lịch sử.

Nơi này là tam quốc thế chân vạc, Trần quốc, Tần quốc, Hàn quốc. Giữa tam quốc này có kết thân với nhau, quan hệ chặt chẽ không rời, đã có hơn một trăm năm bình an vô sự.

Dư Bối Nhi là Phụng Dương Quận chúa, nữ nhi của cần vương (*) Trần quốc, bị Quốc vương Trần quốc đưa đến Tần quốc kết thân. Đối tượng liên hôn chính là Hộ Quốc Đại Tướng quân Tần quốc, con trai của Tư Đồ Chiến – Tư Đồ Kiệt.

(*): Tận trung, xả thân vì triều đình.

Tuy nguyên thân là Quận chúa, nhưng phụ mẫu đã sớm song vong (chết), lần này hoàn toàn là thay Trường An công chúa gả đến Tần quốc.

Sau đó..... Cũng không có sau đó, lục lọi hết tài liệu hệ thống cho cùng với trí nhớ của nguyên thân cũng không có chuyện của sau này.

"Sau này trong nhiệm vụ cũng sẽ không nói tới tình tiết phát triển sau đó, chỉ nhắc nhở đối tượng Kí Chủ công chiếm. Đối tượng công chiếm trong nhiệm vụ lần này là -- Tư Đồ Chiến!" Hệ thống nghiêm túc giải thích ở trong đầu Hải Bối Nhi.

"..... Cái gì? Đối tượng công chiếm là Tư Đồ Chiến!!! Đó không phải là cha chồng tương lai của tôi sao??? Đây chính là loạn luân, ôi chào ôi!" Điều này làm cho Hải Bối Nhi luôn bảo thủ không thể chấp nhận.

"Kí Chủ từ chối hoàn thành nhiệm vụ thứ hai sẽ phải tiếp nhận xử phạt – 500 năm Tiểu Hắc Ốc!"

"....." Tại sao nhiệm vụ thứ nhất có 100 năm, nhiệm vụ thứ hai lại là 500 năm???

Nhưng tình thế ép buộc con người, thôi, loạn luân thì loạn luân, vì báo thù: nhin!!!

Mở mắt ra, hiện tại nàng chính là Quận chúa gả thay - Dư Bối Nhi, bây giờ đang ở trên đường hòa thân.

Bởi vì phụ mẫu lần lượt rời đi nên tính tình của nguyên chủ Dư Bối Nhi đại biến (*), vốn dĩ hoạt bát cởi mở biến thành lạnh lẽo ít nói. Nàng tìm gương nhìn một chút, tướng mạo thân thể này đúng là đẹp hơn Lâm Bối Nhi nhiều. Hàng mi lá liễu cong cong, một đôi mắt hạnh ngập nước, mũi khéo léo xinh xắn, vượt trội nhất chính là đôi môi mềm mại ướt át, thật là trắng hồng mềm mại như hoa anh đào, lúc nâng đôi môi làm cho người ta có cảm giác muốn hôn.

(*): Thay đổi lớn.

Từ khi phụ mẫu rời khỏi nguyên chủ cũng không thường cười, có cảm giác cả người vô cùng lạnh lùng. Nhưng lúc cười lên gương mặt sẽ có hai lúm đồng tiền nho nhỏ, trong nháy mắt khí chất trở nên xinh đẹp, đáng yêu.

Do có kinh nghiệm ở nhiệm vụ trước đó, nàng biết muốn hoàn thành nhiệm vụ không chỉ cần phải khiến đối tượng yêu nàng mà còn phải ân ái với đối tượng, bởi vì đỉnh cao của tình yêu chính là lúc xuất tinh.

Cho nên Dư Bối Nhi coi hết y phục (*) trên người mình, bắt đầu quan sát thân thể của mình.

(*): Quần áo.

Lông mọc trên thân thể Dư Bối Nhi rất ít, ngay cả hạ thân cũng chỉ có vài sợi, gần như là bạch hổ. Một thân băng cơ ngọc cốt (*), sờ lên chính là trơn bóng lạnh lạnh. Một bộ ngực trắng tròn thật cao, là hình bán cầu hoàn mỹ, không sệ xuống. Bụng bằng phẳng, eo mềm mại không xương, hai chân thon dài thẳng tắp.

(*): trắng mịn; thanh cao thoát tục.

Có thể nói là một báu vật!

=====

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 2

Editor: Kim Phụng

Cách Tần quốc còn có hai ngày lộ trình, không giống như nhiệm vụ lần trước, nhiệm vụ này nàng hoàn toàn không biết tính tình của mục tiêu cùng với hướng phát triển về sau của tình tiết, hơn nữa nàng còn phải công chiếm công công (cha chồng) của mình, Dư Bối Nhi không khỏi có chút mê man.

Ôm tâm tình thấp thỏm, Dư Bối Nhi rốt cuộc đã tới dịch quán Tần Đô, chờ giờ lành ngày mai mới đến phủ Đại tướng quân bái đường thành thân.

Phản ứng đầu tiên của Dư Bối Nhi là ngày mai có thể thoát khỏi một thân y phục nặng nề này rồi.....

Từ nửa đêm đã bắt đầu tắm rửa thay y phục, sau đó trang điểm, sau đó nữa chính là một đồng lớn lễ nghi gì gì đó.....

Đợi đến lúc Dư Bối Nhi tiến vào tân phòng không có ai biết tâm tình kích động của nàng..... Nương của ta ơi, rốt cuộc có thể nghỉ ngơi rồi!

Nàng cũng không quản có đói bụng hay không, ngay lập tức quăng hi phục mũ phượng gì gì đó ở trên giường cưới rồi ngủ thiếp đi!

Tư Đồ Kiệt trở về phòng nhìn thấy thân thể của mình đã ngủ mất rồi, vừa buồn cười vừa khẽ thở phào nhẹ nhõm.

May là đã ngủ thiếp đi.

Ngày thứ hai, Dư Bối Nhi mơ mơ màng màng bị đánh thức, biết mình phải đi gặp công công rồi, lập tức bày ra mười phần tinh thần!

Ta chính là nữ nhân muốn quyến rũ công công!

Sau khi mặc y phục xong vừa đúng lúc nhìn thấy một người nam tử trẻ tuổi đi vào, Dư Bối Nhi biết đây là tân phu quân của nàng.

Tư Đồ Kiệt vốn có danh xưng đệ nhất mỹ nam Tần Đô, thân hình anh tuấn cao lớn, khỏe miệng khê khẽ cười, có loại cảm giác như tắm gió xuân.

Hắn vừa mới luyện công xong, trên người chỉ mặc một cái áo trong màu trắng đã bị ướt đầm mồ hôi.

Hình như là hắn quên mất mình đã cưới một người thê tử, vào cửa liền cởi áo trong ra, sau đó nhìn thấy thân thể lạnh lùng của mình đang mở to mắt đẹp nhìn mình.

"Khụ khụ, ta quen sáng sớm luyện võ....." Có chút xấu hổ giải thích một câu, tỷ nữ có nhãn lực vội vàng giúp Tư Đồ Kiệt mặc vào một bộ y phục.

Dư Bối Nhi lạnh nhạt gật đầu một cái, bày tỏ mình biết rồi.

"Phù tướng quân không có nhiều quy củ như vậy, phụ thân nói để cho chúng ta nghỉ ngơi cho tốt một phen rồi đi thỉnh an ông." Có lẽ Tư Đồ Kiệt cũng biết tính tình thê tử của mình lạnh nhạt ít nói.

"Vương hạ ý chỉ muốn ngày mai chúng ta cùng nhau vào cung thỉnh an, hôm nay không cần phải gấp." Nhìn đến động tác ăn uống ưu nhã nhưng lại không mất tốc độ của thê tử mình, hắn cũng sợ hết hồn, hắn không biết nữ nhân cũng có sức ăn lớn như vậy.

Dư Bối Nhi dừng động tác lại, thả chậm một chút.

Chẳng lẽ không biết người ta đã một ngày một đêm không hề ăn chút gì sao?

Tư Đồ Kiệt là một nam nhân làm cho người ta cảm thấy rất thoải mái, hơn nữa rất biết chăm sóc người khác, nhưng Dư Bối Nhi cảm giác hắn có chút không ổn.

Vừa nghĩ tới về sau cho người nam nhân này đội nón xanh (*), Dư Bối Nhi bày tỏ nàng liền hào phóng xem nhẹ cảm giác không ổn của hắn đi!

(*): Cầm sừng.

Tur Đồ Chiến không phải người rất nặng quy củ, cho đến lúc ăn trưa Dur Bối Nhi mới thấy được đối tượng công chiếm của mình.

Vậy mà.....

Đại hán lưng hùm vai gấu (*), mặt mọc đầy râu không nhìn ra tướng mạo này làm sao có thể thật sự là phụ thân của Tur Đồ Kiệt anh tuấn tiêu sái như gió xuân đây?

(*): Minh hồ thân gấu; cao to lực lưỡng.

Hệ thống, người đang trêu chọc ta sao? Thoát khỏi đây xem ta không đánh chết người mới lạ!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 3

Editor: Kim Phượng

Dur Bối Nhi vẫn duy trì hình tượng lạnh lùng, nhưng nội tâm đã tan vỡ.

Nàng thật sự không thể tiếp nhận phu quân phong thần tuần lãng lại có một người phụ thân giống như động núi, hơn nữa người phụ thân này còn là đối tượng công chiếm của nàng!!!

Được rồi, Dur Bối Nhi chính là điển hình của hội mê về bề ngoài.

Cuộc đời của vị đại tướng quân này quả thực là một truyền kỳ của Tần quốc, nghe nói Tur Đồ Chiến là một cô nhi, nhưng trời sinh sức mạnh ghê gớm, lúc mười tuổi đã từng một tay nâng lên tảng đá nặng đến 250 cân (*), sau đó mười hai tuổi liền được một người tướng lĩnh nhìn trúng, chiêu mộ vào trong quân doanh, mười lăm tuổi liền chiến công hiển hách tiêu diệt vô số cường đạo thổ phỉ, hai mươi tuổi ở trong “Cuộc chiến biên thành” giữa Tần quốc và Hàn Quốc lấy ít thắng nhiều, nhất chiến thành danh, nhảy một cái trở thành đại tướng quân! Cả đời Tur Đồ Chiến chinh chiến vô số, chưa từng thua trận, có thể nói là Chiến thần của Tần quốc!

(*): 1 cân = ½ Kg.

Lúc Tur Đồ Chiến mười bốn tuổi cưới một thê, nhưng nguyên thê khó sinh, sinh hạ Tur Đồ Kiệt liền mất đi, từ đó Tur Đồ Chiến không lập gia đình.

Năm nay Tur Đồ Kiệt chỉ mới 20, như vậy tính ra công công của nàng vẫn rất trẻ tuổi, nhi tử mới tuổi lập gia đình.

Dur Bối Nhi chỉ có thể yên lặng châm chọc cổ đại kết hôn sớm, sinh con sớm, phải biết mười bốn tuổi nàng ở hiện đại còn là một học sinh trung học đó!!!

Vốn dĩ Trần vương định gả công chúa Trường An quốc sắc thiên hương cho Tur Đồ Kiệt, ngoài kết thân ra chính là muốn dùng sắc đẹp nắm lấy Tur Đồ Kiệt, nếu làm cho công tử văn nhả này cam tâm tình nguyện xúi giục phụ thân phản bội là tốt nhất, đáng tiếc Trường An công chúa chết sống không muốn. Con cò cứng đầu cứng cổ dĩ nhiên không dễ nghe lời, trước khi đi Trần vương còn nói một đồng lời nói tẩy não, hẳn không nghĩ tới nguyên chủ đối với Trần quốc vốn đã không có lòng trung thành, chứ nói chi là Dur Bối Nhi của bây giờ. Trần vương cũng không có hoàn toàn tin tưởng nàng, để tai mắt nằm vùng ở bên người nàng, không giải quyết những thứ tai mắt này thì nàng không thể an tâm quyền rũ công công.

Bởi vì phủ tướng quân không có chủ mẫu đã lâu rồi cho nên Dur Bối Nhi vừa đến Tur Đồ Chiến và Tur Đồ Kiệt lập tức giao sổ sách, kế ước bản thân của người làm và chìa khóa khóa phòng cho Dur Bối Nhi.

Dur Bối Nhi có chút không tin bọn họ sẽ tin tưởng nàng, chẳng lẽ không sợ nàng là gian tế sao? Tò mò lật qua lật lại, xem sơ qua sổ sách, sau đó lại lặng lẽ gấp lại..... Đừng hỏi nàng..... Nàng không biết những con nòng nọc này là thứ đồ chơi gì!

Suy nghĩ một chút cũng biết nhất định khó phòng cũng lộn xộn lung tung.....

Dur Bối Nhi rất muốn nói vài câu xã giao nhưng tính cách của nàng với mọi người đã định nàng chỉ có thể yên lặng ngậm miệng lại.

Bị nguyên bóng dáng hưởng, Dur Bối Nhi không thích Trần quốc. Phụ thân nguyên thân là đệ đệ Trần vương, vì Trần quốc cúc cung tận tụy, thậm chí đến cuối cùng cũng vì Trần vương làm việc mà phụ mẫu đều bị người ám sát bỏ mình. Sau đó mỹ danh kỳ viết nhận nguyên thân làm nghĩa nữ, nuôi dưỡng ở trong thâm cung nhưng không để ý tới, sau đó thay nữ nhi của mình hòa thân.

Mà nhân khẩu trong phủ tướng quân khá đơn giản, mặc dù Tur Đồ Chiến và Tur Đồ Kiệt nuôi rất nhiều ca vũ, nhưng lại không có ai có thân phận.

Dur Bối Nhi tỏ vẻ ở phủ tướng quân sống qua ngày vẫn còn rất thoải mái.

Tur Đồ Chiến là một người hào phóng, hào phóng đến mức quả thật không để ý quy củ. Hắn thẳng thắn bày tỏ chỉ cần mỗi ngày cả nhà dùng cơm trưa chung với nhau là tốt rồi, thỉnh an gì đó tùy ý thôi.

Tur Đồ Kiệt buồn cười lắc đầu một cái, có chút bất đắc dĩ đối với tính tình phụ thân nhà mình.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 4

Editor: Kim Phụng

Lần này Dur Bối Nhi định đánh lâu dài, nơi này không đơn giản giống như lần trước.

Thân phận của nàng phức tạp, người muốn quyền rũ càng phức tạp hơn.

Chỉ có thể nói con đường này dài đằng đẵng.....

Buổi chiều tắm rửa xong, Dur Bối Nhi ngồi ở trên giường cưới, nàng đang đợi Tur Đồ Kiệt.

Nàng phải đi bước đầu tiên chính là quy phục.

Nàng dĩ nhiên biết Tur Đồ Chiến và Tur Đồ Kiệt không có đơn giản như vậy, dù là quy phục cũng không dễ dàng tin tưởng nàng như vậy, nhưng lại có thể giúp nàng diệt trừ những tai mắt này.

"Phu nhân có ý chờ ta?" Tur Đồ Kiệt có chút ngoài ý muốn thê tử của mình sẽ chờ mình.

"Đây là những tai mắt của Trần quốc mà ta biết." Dur Bối Nhi lấy ra một tờ giấy, phía trên tràn đầy tên người.

Tur Đồ Kiệt nhận lấy tờ giấy, trong nháy mắt ngón tay chạm nhau chỉ cảm thấy lạnh lẽo trắng mịn. Sau khi nhìn thấy tờ giấy nụ cười trên mặt nhanh chóng thu vào.

"Vì sao cho ta?"

"Phụ mẫu chết sớm, ta không có tình cảm với Trần quốc, chỉ muốn yên lặng sống qua ngày." Dur Bối Nhi rất bình tĩnh, nàng có thành tâm hay có mục đích khác hay không thì sau này sẽ biết.

"Được, ta sẽ điều tra một phen." Ấn tượng đầu tiên Tur Đồ Kiệt nhìn thấy nữ nhân này là một mỹ nhân lạnh lùng, nhưng không nghĩ nữ nhân này cũng không ngốc, có tính toán của chính mình.

Dur Bối Nhi gật đầu một cái, tỏ vẻ đã biết.

"Vậy bây giờ, chúng ta nên đi ngủ rồi." Tur Đồ Kiệt nhìn chằm chằm Dur Bối Nhi, muốn nhìn xem nữ nhân lạnh băng này có hốt hoảng hay không.

Dur Bối Nhi có không? Dĩ nhiên sẽ không, bởi vì mọi người quên dạy nguyên chủ chuyện tình nam nữ! Nguyên chủ xem như cô nhi, xuất giá cũng không có trường bối thu xếp cho nàng.

Cho nên hiện tại Dur Bối Nhi đương nhiên là giả vờ không biết nụ cười mập mờ trên mặt Tur Đồ Kiệt là có ý gì!

Sau đó liền nằm ở trên giường ngủ, nhìn thấy Tur Đồ Kiệt còn nhìn, nàng liền xê dịch qua bên cạnh, ánh mắt ý bảo Tur Đồ Kiệt lên giường ngủ.

Lần này Tur Đồ Kiệt thật sự không hiểu Dur Bối Nhi rốt cuộc hiểu hay là làm bộ như không hiểu đây.

Vì vậy trực tiếp lên giường đè lên Dur Bối Nhi, một tay chống bên tai của nàng, một tay xoa nhẹ gương mặt trắng nõn.

Dur Bối Nhi không có gì xấu hổ chỉ là không quen nam nhân đụng vào nên né tránh, nàng không biết rốt cuộc nam nhân này muốn làm gì, cứ như vậy mở mắt chăm chú nhìn chằm chằm hắn, không tiếng động biểu đạt ý tứ: tại sao không ngủ còn muốn sờ nàng!

"Chúng ta đã bỏ lỡ động phòng, tối nay cũng không cần bỏ lỡ nữa, một đêm xuân đáng giá ngàn vàng!"

Trầm thấp nói ở bên tai Dur Bối Nhi, hơi thở cực nóng khiến Dur Bối Nhi cảm giác lỗ tai hơi ngứa, muốn thoát khỏi lại bị ngâm vảnh tại, Tur Đồ Kiệt triển

miền mập mờ liếm tai của nàng, thậm chí còn duỗi đầu lưỡi ra ngoài liếm vào bên trong lỗ tai.

"Chàng đang làm gì? Thật kỳ quái!" Dur Bối Nhi vô cùng "đơn thuần" lên tiếng hỏi thăm, nàng mới không thừa nhận nàng bị Tư Đồ Kiệt liếm lỗ tai như vậy liền ướn!

"A, chúng ta đang làm chuyện rất thoải mái, ngoan ngoãn nghe lời sẽ rất thoải mái." Nếu cái gì cũng không hiểu, vậy hãy để cho hắn từ từ dạy nàng, khiến nữ nhân lạnh lùng, thuần khiết này ở trên tay hắn rơi vào hắc ám không phải rất kích thích sao?

Dur Bối Nhi không biết ý nghĩ của nam nhân, nhưng lại rất nghe lời nam nhân, nghe lời khiến nam nhân thật vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 5: H

Từ khi Tư Đồ Kiệt nhìn thấy vẻ mặt lạnh như băng không chút thay đổi của Dur Bối Nhi thì đã rất muốn khiến cho trên mặt nữ nhân này xuất hiện biểu tình khác, ví như xấu hổ, ví như kinh hoàng, ví như sợ.....

Tư Đồ Kiệt hôn lên đôi môi mê người, cướp lấy nước miếng ngọt ngào giữa môi lưỡi, bức bách Dur Bối Nhi nuốt nước miếng của mình, lại dùng lưỡi của mình cuốn cái lưỡi nhỏ thom tho trong miệng Dur Bối Nhi, hôn sâu, bắt chước tiết tấu giao hoan.

"Ừm....." Lúc sắp hít thở không thông mới buông môi hồng đã sưng đỏ không chịu nổi ra, Dur Bối Nhi bị cái hôn này hôn đến gò má trắng như tuyết đỏ bừng, cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch hút khí, ánh mắt cũng mê ly.

Sau đó bàn tay luồn vào cổ áo rối loạn, vuốt ve nhũ nhi hoàn mỹ, trong tay là một mảnh lạnh lẽo trắng mịn, xúc cảm thật tốt.

"A, chàng đừng sờ soạng....." Dur Bối Nhi biết mật huyết của mình nhất định đã ướn dầm, nàng kẹp chặt bắp đùi, không muốn để nam nhân trên người biết. Nàng muốn né tránh bàn tay Tư Đồ Kiệt đang đùa giỡn nhũ nhi của mình nhưng sức lực nam nhân lại lớn hơn nàng, hoàn toàn khống chế nàng vào trong ngực.

"Tại sao không sờ nữa? Chẳng phải nàng rất thích sao?" Trực tiếp mở ra y phục ngủ làm thân thể trắng nõn bại lộ trong không khí, miệng cũng không khách khí lưu lại dấu vết của mình ở phía trên.

"Nhưng, nhưng thật kỳ lạ....." Muốn giả bộ phải giả bộ đến cùng, kinh nghiệm của nam nhân nhất định rất phong phú, dùng kỹ xảo xoa nắn nàng vài cái như vậy, nàng thiếu chút nữa đã bị hạ gục.

"Nhưng nàng xem đây chính là bằng chứng chứng tỏ nàng thích." Một cái tay đưa vào trong quần lót sờ soạng vài cái, lúc vươn ra trên tay tất cả đều là mùi vị ngọt ngào dính dính của mật dịch. Tư Đồ Kiệt đặt ở chóp mũi ngửi một cái, không ngờ ngay cả mật dịch cũng có mùi thơm nhàn nhạt giống như mùi thơm trên người nàng, vì vậy lần đầu tiên trong đời Tư Đồ Kiệt ném mật dịch của nữ nhân.

"Ừm, thật bản..... Đừng, làm sao chàng....." Tư thái nam nhân thương thức mật dịch của nàng quá mức dâm mỹ, hơn nữa còn tỏ dáng vẻ mùi vị không tệ.

Dur Bối Nhi bị người nam nhân này quyến rũ, nàng thật sự muốn người nam nhân này có thể ăn sạch nàng.

"Không bản, ăn thật ngon! Ngoan, bản thân cũng tới nếm thử đi!" Lần nữa lấy mật dịch đưa đến khóe miệng Dur Bối Nhi, dụ dỗ nàng ăn mật dịch của chính mình.

Dur Bối Nhi ngoan ngoãn làm theo, nhu thuận liếm sạch sẽ mật dịch trên ngón tay, cái lưỡi phấn hồng quấn vòng quanh ngón tay của hắn.

Đáy mắt nam nhân tối ám, lại đưa một ngón tay vào kẹp cái lưỡi nhỏ thom tho, ở trong miệng nàng xoắn lấy, tiến lên trước liếm sạch nước miếng ngọt ngào tràn ra không kịp nuốt xuống.

Một cái tay khác thừa lúc này đưa vào trong quần lót, vuốt ve tiểu huyết phía dưới, tìm được tiểu châu ẩn núp, đùa bỡn nó đến cứng rắn.

"A..... Ừm..... Không... không được..... Ừm....." Cảm giác bị tùy ý đùa bỡn quá mức kích thích, nam nhân cố ý chỉ dừng lại ở bên ngoài tiểu huyết, mặc cho miệng huyết hé mở mời hắn hắn cũng không để ý tới.

"Sao thế? Muốn ta làm gì nào? Nói ra ta liền cho nàng....." Nam nhân hài lòng dỗ dành Dur Bối Nhi, cảm giác nhìn nữ nhân nở rộ ở dưới thân hắn quá tốt đẹp.

Dur Bối Nhi biết thói hư tật xấu của nam nhân, nhưng Tư Đồ Kiệt giống như là anh túc (*), mỹ lệ mê người nhưng lại trí mạng, biết rõ nguy hiểm nhưng vẫn nhảy xuống.

(*): Cây thuốc phiện.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 6: H

Editor: Kim Phụng

"Ta muốn..... muốn....." Thiếu chút xíu nữa, thiếu chút xíu nữa nàng sẽ như nam nhân mong muốn nói ra điều hẳn muốn nghe thấy rồi.

Toàn thân Dư Bối Nhi trần trụi với đầy vết đỏ nằm ở trên giường, hai chân thon dài mở ra thật rộng về phía Tư Đồ Kiệt, tiểu huyết phần hồng ẩm ướt nhìn một cái không sót gì.

Nhưng Tư Đồ Kiệt vẫn rất bình tĩnh, ngay cả y phục cũng chỉ khẽ rối loạn mà thôi.

Dư Bối Nhi rất không hài lòng với nam nhân, hẳn đùa bốn nàng đến nhếch nhác như thế, nhưng hẳn vẫn không chịu buông tha nàng, cho nàng thoải mái một chút, vì thế tính tình quật cường lại nổi lên, kéo chặn qua cuốn lấy chính mình lại, giống như một con ấu thú thời khắc nguy cấp vùi đầu mình xuống lại quên cái mộng và cái đuôi của mình vẫn còn ở bên ngoài.

Tư Đồ Kiệt vốn dĩ hơi tức giận Dư Bối Nhi không nghe lời, nhưng khi nhìn thấy nàng cuốn đầu của mình lại, còn cái mộng trống trơn hướng về phía hẳn, hẳn lại không khỏi cảm thấy buồn cười.

Tay chạm tới mộng thịt trắng mịn, như có như không chạm tới tiểu huyết và cúc huyết. Người dưới chân giật giật, vẫn mạnh mẽ chịu đựng không chịu ra ngoài.

Tư Đồ Kiệt nhìn nàng vẫn còn liều mạng chống cự, nhẹ giọng bật cười, đến gần tiểu huyết trắng mịn là lưỡi liếm xuống.

"Ừm....." Dư Bối Nhi ở trong chân phát ra một tiếng kêu rên, lắc cái mộng nhỏ vài cái, không biết là hi vọng Tư Đồ Kiệt tiếp tục liếm hay là cầu xin hẳn tha cho nàng.

Dĩ nhiên Tư Đồ Kiệt không thể nào buông tha nàng, tiểu huyết của nữ nhân vô cùng sạch sẽ lại có một mùi thơm ngọt ngấy, nam nhân trực tiếp há mồm ngậm âm thần, đầu lưỡi vờn ra tìm kiếm ở sâu trong tiểu huyết, còn không quên dùng ngón tay chăm sóc hoa châu đáng thương, thậm chí một cái tay khác còn vuốt ve cúc huyết nho nhỏ, một đốt ngón tay đã chạm vào trong cúc huyết.

Tư Đồ Kiệt nhìn nữ nhân đã như vậy còn không chịu ra, sợ nữ nhân này sẽ làm bản thân buồn bực đến hỏng, tốt bụng kéo Dư Bối Nhi ra.

Dư Bối Nhi chảy mồ hôi ròng ròng, mái tóc bị ướt thành từng luồng dính vào nhau, nước mắt từng giọt từng giọt chảy xuống, một mực nhỏ giọng nức nở, bộ dáng kia rất đáng thương.

Tư Đồ Kiệt mềm lòng, tiến lên hôn cái miệng nhỏ nhắn vẫn đang nức nở nghẹn ngào của Dư Bối Nhi, khác với sự kịch liệt vừa rồi nụ hôn này vô cùng dịu dàng an ủi, đầu lưỡi dịu dàng liếm lỗ mũi, lại ngậm lấy môi dưới, dùng răng khe khẽ cắn lấy.

"Đừng khóc, ưm?" Cúi đầu dịu dàng nói, hôn lên nước mắt của nàng.

"Ừm..... Nhưng, nhưng ta vẫn thật khó chịu....." Tư Đồ Kiệt dịu dàng khiến cho nàng chống đỡ không được rồi, ngang ngược hồi lâu vẫn nói ra, nhưng nàng lại không biết biểu đạt như thế nào chỉ có thể nói mình khó chịu.

"Chỗ nào khó chịu vậy? Có phải nơi này không hả?" Ngón tay xấu bụng vuốt tiểu huyết, dù sao đi nữa vẫn muốn Dư Bối Nhi chính miệng thừa nhận tiểu huyết của mình muốn hẳn an ủi.

"Ừm, phải.... A..... Chạm một chút....." Lời vừa ra khỏi miệng ngón tay liền trực tiếp tiến vào tiểu huyết, bởi vì mật dịch trước đó vẫn chưa hoàn toàn khô, cho nên ngón tay rất dễ dàng trượt vào.

Dư Bối Nhi cảm giác có một chút đau nhói, nhưng rất nhanh chỉ cảm thấy thoải mái, thủ pháp Tư Đồ Kiệt rất thành thực, chỉ dùng ngón tay cũng khiến cho Dư Bối Nhi dục tiền dục từ (*).

(*): Cực khoái.

"A..... Không được, không được..... A....." Thét lên một tiếng, tiểu huyết phun ra một lượng lớn mật dịch.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 7

Editor: Kim Phụng

"Hà? Còn có thể phun trào?" Đến lúc này Tư Đồ Kiệt hơi vui mừng, không nghĩ tới Dư Bối Nhi không chỉ là một đại mỹ nhân, còn có thể tự mình phun trào.

Đúng là lượng được bảo bối, đủ chơi một trận rồi.

Dư Bối Nhi bị đùa giỡn lâu như vậy lại đạt cao trào thêm lần nữa, đôi mắt mệt mỏi sắp không mở ra được, trước khi ngủ cảm giác tựa như có cái gì đó không đúng, hình như đã quên mất cái gì đó.

Tư Đồ Kiệt cầm khăn lau ngón tay của mình sạch sẽ, trở lại thì nhìn thấy Dư Bối Nhi đã ngủ rồi.

Nhìn mỹ nhân ngủ, thái độ trên mặt lại có chút phức tạp.

Sáng sớm ngày hôm sau đã bị tỷ nữ gọi dậy, sau khi tắm rửa thay quần áo sẽ phải vào cung yết kiến Tàn vương.

"Phu nhân khỏe rồi sao?" Lúc Tư Đồ Kiệt tiến vào Dư Bối Nhi còn chưa mặc xong y phục, có thể tình huống nhìn thấy xương quai xanh của nàng có ấn ký màu hồng, những vết đỏ này còn kéo dài đến phía dưới xương quai xanh của Dư Bối Nhi, cũng chính là..... Nhìn nhìn, Tư Đồ Kiệt đỏ mặt.

Dư Bối Nhi kinh ngạc nhìn bóng lưng chạy trốn của Tư Đồ Kiệt, nàng không có làm cái gì mà? Chẳng lẽ đây không phải là hấn ban cho? Tại sao lại có cảm giác ban ngày và ban đêm như hai người???

Đội đã nào...! Hai người? Nàng rất khẳng định Tư Đồ Kiệt không có huynh đệ, hơn nữa dù gì thời điểm bọn họ đặc biệt hợp thành một..... Chẳng lẽ.....

Bây giờ Dư Bối Nhi chỉ là suy đoán, vẫn không thể khẳng định.

Bây giờ Tư Đồ Kiệt đâu còn cảm giác tà mị (*) tối hôm qua, hoàn toàn chính là một ngọc diện công tử ngai ngung, căn bản không dám nhìn thẳng Dư Bối Nhi.

(*): Không đành lòng.

Dư Bối Nhi mặt không thay đổi nhìn hấn, mãi cho đến khi mặt của hấn càng ngày càng đỏ, sau đó liền lấy có xe ngựa quá ngọt ngào, đi ra ngoài cười ngựa.

Khóe miệng nhẹ nhàng nâng lên, đáng đời, ai bảo tối hôm qua nguoi khi dễ ta như vậy! Ta còn chưa có đồ mặt đâu!

Tàn vương vẫn rất khách khí với Dư Bối Nhi, chưa nói hai câu liền phái nàng đến chỗ Vương Hậu.

Nếu như muốn hỏi nàng hôm nay trôi qua như thế nào, nàng sẽ nói cho nguoi biết nàng muốn yên tĩnh, đừng hỏi tại sao, nếu như một nữ nhân tương đương với 500 con vịt thì hôm nay nàng ở cùng với mười nữ nhân hơn một canh giờ.....

Cho đến khi Tư Đồ Kiệt tới tìm nàng Vương Hậu mới thả người.

Hai người ở trên xe ngựa một đường im lặng, Tư Đồ Kiệt vẫn còn đang xấu hổ, còn Dư Bối Nhi lại đang suy tư làm sao để xuống tay với công công của mình.

"Chàng biết phụ thân thích cái gì không?" Nghĩ thật lâu, Dư Bối Nhi vẫn quyết định xuống tay từ chỗ Tư Đồ Kiệt.

"Phụ thân? Nàng vì sinh nhật phụ thân sao?"

"Hà? Đúng vậy."

Cuối cùng Tư Đồ Kiệt suy nghĩ hồi lâu nhưng không có nói ra Tư Đồ Chiến thích gì, xem ra hình như là thứ Tư Đồ Chiến thích khiến Tư Đồ Kiệt khó có thể hé răng.

"Sao vậy?" Dư Bối Nhi có chút không hiểu.

"Phụ thân hân..... Thích nhất chính là chòm râu ria....." Thật ra Tư Đồ Kiệt cũng nghĩ không thông tại sao phụ thân của mình lại kiên quyết để gương mặt anh tuấn nhất định phải giữ lại một đồng râu ria phá hư hình tượng, khiến cho rất nhiều người lần đầu tiên gặp qua Tư Đồ Kiệt và Tư Đồ Chiến đều hoài nghi đây có phải phụ thân ruột thịt của hân hay không.

"....." Đây có lẽ chính là cái gọi là danh nhân cổ quái (*)?

(*): Người có tài, có tiếng tăm thường kì lạ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 8

Editor: Kim Phụng

Sắc trời dần tối.

Dư Bối Nhi muốn nghiệm chứng một chút suy đoán của nàng, vì vậy vẫn lẳng lặng ngồi ở trong phòng chờ hân.

Tư Đồ Kiệt tiến vào, cảm giác không giống như lúc ban ngày.

Ban ngày Tư Đồ Kiệt chính là một nam nhân anh tuấn điệu dàng xấu hổ, đến buổi tối cũng không có gì quá khác, nhưng chính là có khác gì đó.

"Làm sao vậy?" Từ lúc hân đi vào nữ nhân này vẫn luôn nhìn hân, dáng vẻ ngây ngốc khiến cho hân có chút rục rịch ngóc đầu dậy, thật là hoài niệm tới hôm qua nàng khóc thút thít quá, vừa nhìn thấy dáng vẻ lạnh lùng của nàng liền muốn phá vỡ.

"Chàng có vẻ khác với ban ngày." Tính tình Dư Bối Nhi chính là trực lai trực văng (*), không hiểu được cái gì là vòng vo, uyển chuyển, lập tức nói thẳng ra.

(*): Dứt khoát, thẳng thắn.

"Nàng phát hiện? Thế nào, sợ sao?" Tư Đồ Kiệt không hề nghĩ đến nữ nhân này lại phát hiện nhanh như vậy, không phải chưa từng có người phát hiện ra nhưng nữ nhân này là nhanh nhất mà thôi, mới hai ngày đã biết.

"Tại sao phải sợ?" Đối với Dư Bối Nhi mà nói tình trạng Tư Đồ Kiệt như vậy chính là thuộc về đa nhân cách thôi, ở kiếp trước nàng cũng tiếp xúc qua một chút, nhưng tình trạng còn đáng sợ hơn Tư Đồ Kiệt nhiều, cho nên nàng không hề sợ chút nào. Về phần sau này có thể vì vậy mà hối hận hay không thì khó nói.

"Thật sao? Vậy nàng thích người nào đây?" Lúc trước có một nữ nhân ngu xuẩn nhìn ra hân không bình thường, sau đó liền yêu hân của ban ngày, kết quả còn vì hân của ban ngày mà muốn tiêu diệt hân của ban đêm. A, thật là ngây thơ buồn cười!

"Người nào? Chẳng phải đều là Tư Đồ Kiệt sao?" Dư Bối Nhi cảm thấy nam nhân này có tật xấu à? Chẳng phải người nào cũng là chính hân sao! Cần gì phân biệt nhiều như vậy chứ!

"Hả? Nàng nghĩ như vậy sao?" Tư Đồ Kiệt nâng cằm Dư Bối Nhi lên, ngón tay cái ma sát đôi môi phấn hồng, nheo mắt lại có chút nguy hiểm hỏi.

"Chàng có thể đừng động tay động chân không?" Dư Bối Nhi né tránh bàn tay tác quái, người nam nhân này nhất định là mắc chứng ngứa tay, nếu không tại sao vừa vào tối liền vuốt vuốt sờ sờ nàng chứ!

"Nàng không thích sao?" Thật là không ngoan, tới hôm qua như vậy, bây giờ cũng là như vậy. Tư Đồ Kiệt cố định đầu Dư Bối Nhi, bốn mắt nhìn nhau, khiến cho trong đôi mắt của nàng phản chiếu bộ dáng của hân. Dư Bối Nhi là nữ nhân rất buồn, dù là thân hay là tâm, bị một nam nhân nhìn chăm chú như vậy sẽ ngại, tựa như bá chiếm tâm mắt của nàng, khiến cho cả đời nàng chỉ nhìn chăm chú vào hân.

"Không phải không thích, nhưng mỗi lần chàng sờ ta đều thấy là lạ." Dư Bối Nhi chỉ là ghét mỗi lần hân đều muốn trêu đùa mình thôi, kỹ thuật của người nam nhân này quá tốt, thân thể của nàng lại nhạy cảm, thoáng khiêu khích thì phía dưới sẽ ẩm ướt.

"Vậy tới hôm qua nàng có thích hay không, hả?" Hai người ngồi gần nhau, môi của hân cách môi nàng rất gần, Dư Bối Nhi có cảm giác lúc nào hân cũng có thể hôn lên môi của mình.

"Thích." Dư Bối Nhi nghiêng đầu nghĩ, Tư Đồ Kiệt thích khi dễ nàng là thật, nhưng hân sờ nàng rất thoải mái. Không biết có phải là do hệ thống hay không, càng ngày nàng càng không bài xích (*) tình dục, dù sao chuyện như vậy nàng cũng sẽ thoải mái và rất sáng khoái, có sao mà không làm đây?

(*): Chán ghét.

"Vậy bây giờ ta có thể xâm chiếm hay không đây?" Tư Đồ Kiệt rất thích nàng thẳng thắn trong tình dục, không giống những nữ nhân khác lúc xuống giường thì đủ loại làm bộ làm tịch, vừa lên giường liền phóng đảng, nói trắng ra là ghét giả bộ.

"Được." Dư Bối Nhi gật đầu một cái, trong lòng còn có chút ít kỳ vọng đó.

Màn giường bị kéo xuống, che khuất một đêm xuân tình.

Lúc Dư Bối Nhi được ôm đi rửa sạch thân thể, mơ mơ màng màng sắp ngủ thiếp đi, nhưng cảm giác hình như mình lại quên gì đó.....

Hình như Tư Đồ Kiệt vẫn không cùng nàng làm đến cùng, hơn nữa ngay cả y phục cũng không cởi, chỉ dùng tay thôi.....

Ừm, mệt quá, vẫn là ngày mai rồi nói sau.....

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 9

Editor: Kim Phụng

Dư Bối Nhi lục đồ cưới của nàng ra, tỉ mỉ chọn lễ vật muốn tặng cho sinh nhật công công.

Lần trước sau khi quy phục Tư Đồ Kiệt, Tư Đồ Kiệt dùng chút lý do liền đuổi tai mắt (*) bên người nàng đến thôn trang rồi, hiện tại người hầu đều là người của phủ đại tướng quân.

(*): Cơ sở ngầm, gián điệp.

Mặc dù đuổi được tai mắt của Trần quốc lại đưa tới người của Tư Đồ Kiệt nhưng Dư Bối Nhi vẫn không hề gấp chút nào. Dù thế nào thì người của phủ Đại tướng quân cũng dễ dùng hơn nhiều, sẽ không giống như người của Trần quốc chỉ làm bộ kính cẩn nghe theo ở ngoài mặt.

Phần lớn đồ cưới từ Trần quốc mang tới đều là mẫu thân nàng để lại cho nàng, có rất nhiều điền trang và vài tờ khế đất nhưng đều bị Trần vương sử dụng lý do không cần thiết đổi thành một chút châu báu này, ngoài những thứ này ra thì chính là thê tre, đồ cổ gì đó, thế nhưng thân là đại tướng quân, công công đều không thích những thứ này.

Nghe nói đại tướng quân Tư Đồ Chiến có tài văn chương nhưng lại chán ghét nhất lễ nghi rườm rà của văn nhân, dĩ nhiên cũng không giống như văn nhân thích thưởng thức đồ cổ, thê tre gì đó....

Lúc đang buồn rầu thì Tư Đồ Kiệt tiến vào.

"Ah? Đây không phải là đồ sứ đặc hữu của nước ta sao? Hình như là thời kì kiến quốc (*)." Rõ ràng Tư Đồ Kiệt đối với đồ sứ này yêu thích không buông tay, mắt nhìn chăm chăm vào Dư Bối Nhi, bày tỏ xin hãy tặng cho hắn.

(*): Thời kì đầu xây dựng đất nước.

Nhưng nhất định phải thất vọng rồi, bây giờ Dư Bối Nhi tập trung tất cả tinh thần vào chuyện làm sao tặng lễ vật công công thích.

"Khụ, phụ thân ta cũng không thích thứ này!" Tư Đồ Kiệt nhìn nàng tìm nửa ngày không nhận được nhắc nhở.

"Ta biết rõ, ta đang xem cái gì có vẻ thích hợp bán đi mà thôi!" Dư Bối Nhi cũng không nâng mắt lên, nhưng nhìn thấy người kia vẫn chết sống ôm cái bình không có nhiều chỗ dùng đó, nghĩ nghĩ: "Chàng nói phụ thân thích gì ta liền tặng nó cho chàng!"

"Thật?" Nhưng rất nhanh ánh mắt của Tư Đồ Kiệt phát sinh biến hóa, vẻ mặt cũng thay đổi, mặc dù vẫn là một bộ cười chum chim xấu hổ, nhưng Dư Bối Nhi biết Tư Đồ Kiệt ban đêm xuất hiện.

Thì ra hắn có thể không chế người nào xuất hiện!

"Nàng không cần quan tâm chuyện lễ vật, ta chuẩn bị thay nàng, yên tâm phụ thân nhất định thích!" Khóe mắt thoáng héch lên, một bộ lưu manh trên chọc, nói ra lời ý vị sâu xa.

"Thật? Nhưng....." Không tự mình chuẩn bị thì không đủ thành ý, nhưng như vậy có thể tiết kiệm được rất nhiều thời gian.

"Không cần, cái này vẫn cần nàng ra tay, chỉ là hôm sinh nhật đó mới có thể cho nàng." Tư Đồ Kiệt cười cười, Dư Bối Nhi cảm thấy nụ cười này có chút không có ý tốt, nhìn thế nào cũng thấy không đúng.

Nhưng có thể không cần tự chọn quà tặng thật rất tốt, chọn quà tặng gì đó quá phiền toái, hơn nữa còn không biết người này thích cái gì!

"Chàng..... chẳng phải buổi tối mới xuất hiện sao?" Dư Bối Nhi vẫn hơi tò mò, chỉ là chuyện này không để cho những người khác biết, Dư Bối Nhi nhích tới gần mới nhỏ giọng hỏi.

"Ta có thể kiểm soát." Tư Đồ Kiệt cũng lặng lẽ nhỏ giọng trả lời, hai người xa xa nhìn qua tựa như là vợ chồng vô cùng ngọt ngào, ghen ghét người khác.

"Vậy hai người ai là chủ?" Nhìn thế nào cũng là Tư Đồ Kiệt có chút gian trá này làm chủ rồi.

"Người kia, mặc dù ta không phục hắn, nhưng mà ta lại chính vì bảo vệ hắn mới xuất hiện." Rất nhiều người đa nhân cách xuất hiện những nhân cách khác là bởi vì bị kích thích mới xuất hiện tình huống như thế. Ví dụ như một người từ nhỏ bị người khác ăn hiếp nếu phân liệt nhân cách thông thường sẽ là nhân cách khá cường thế bạo lực, bởi vì đây là chủ nhân cách hi vọng có một người cường thế để có thể bảo vệ được mình.

Nói như vậy, rốt cuộc Tư Đồ Kiệt là vì sao mới có hai nhân cách? Bảo vệ? Chẳng lẽ Tư Đồ Kiệt lương thiện đã từng xảy ra chuyện gì đó?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 10

Editor: Kim Phụng

Không đợi Dư Bối Nhi tiếp tục hỏi nữa, Tư Đồ Kiệt đột nhiên hôn Dư Bối Nhi. Trong khoảng thời gian ngắn mắt Dư Bối Nhi đỏ rần, nếu như chỉ có hai người, nàng không ngại, nhưng bên ngoài còn có rất nhiều hạ nhân đấy!

Tư Đồ Kiệt nháy mắt mấy cái, lúc mở ra lần nữa đã nhìn thấy mình hôn phu nhân của mình, hơn nữa phu nhân mình còn đỏ mặt, ngay cả vành tai cũng đỏ ửng, điều này đối với Tư Đồ Kiệt chưa từng chạm qua nữ nhân không thể nghi ngờ là một đòn cực kì nghiêm trọng, ngây ngốc ngay tại chỗ.

Dư Bối Nhi thấy mặt của Tư Đồ Kiệt từ từ trở nên cực kì đỏ, liền nảy sinh tư tưởng xấu, lẽ lưỡi liếm Tư Đồ Kiệt một cái.

Sau đó Tư Đồ Kiệt lập tức chạy..... Nhìn thế nào cũng thấy Dư Bối Nhi giống như vừa trêu ghẹo con gái nhà lành, hơn nữa Dư Bối Nhi còn là dâm tặc đùa giỡn người.....

Rõ là..... Chơi quá vui! Tại sao trước kia không biết Tư Đồ Kiệt lương thiện chơi vui như vậy đây!

Ngày ngày, lúc thì Tư Đồ Kiệt tà ác gian trá đùa giỡn Dư Bối Nhi và lúc thì Dư Bối Nhi đùa giỡn Tư Đồ Kiệt lương thiện ngay thơ, cứ như vậy cũng đến sinh nhật Tư Đồ Chiến.

Bởi vì không phải sinh nhật thập tuần nên Tư Đồ Chiến không muốn tổ chức lớn, nhưng quà tặng vẫn nói liền không dứt.

Đêm hôm đó Dư Bối Nhi liên tục nhìn Tư Đồ Kiệt, ý tứ quá rõ ràng rồi.

"Yên tâm, ta chuẩn bị cho nàng rồi!" Bây giờ Tư Đồ Kiệt đang là Tư Đồ Kiệt gian trá, hắn vươn tay rót cho Dư Bối Nhi một ly rượu trái cây, đây là rượu thích hợp cho nữ nhân uống nhất, vừa trong veo vừa không quá mạnh.

"Vậy thì tốt!" Chẳng lẽ thân thể này không thích hợp để uống rượu hay sao? Tại sao mới một ly vào bụng nàng đã thấy hơi choáng váng.....

Eo của Dư Bối Nhi được một bàn tay to nắm lấy, đầu tựa vào lồng ngực Tư Đồ Kiệt, ánh mắt có chút mê ly.

Mỗi khi có người tới mời rượu thì Tư Đồ Kiệt đều từ chối, bảo phu nhân từ lượng không tốt..., khiến người khác cảm khái tình cảm phu thê bọn họ rất tốt.

Trong đầu Dư Bối Nhi như bị điện giật, lập tức vô cùng tỉnh táo, nhưng thân thể vẫn vô lực, Dư Bối Nhi nghĩ chắc là hệ thống để cho nàng thanh tỉnh, nhưng tại sao thân thể vẫn vô lực đây?

"Xét thấy đây là lần thứ hai cô làm nhiệm vụ, tôi nhắc nhở cô, cô bị hạ được rồi, cô không có thể chất bách độc bất xâm cho nên thân thể vẫn vô lực." Hệ thống lạnh lùng nói.

Dư Bối Nhi cũng không có chạm qua cái gì, trừ ly rượu Tư Đồ Kiệt cho, nhưng nếu quả thật là Tư Đồ Kiệt thì tại sao phải bỏ thuốc nàng đây?

Dư Bối Nhi vô cùng tỉnh táo nhìn mọi thứ diễn ra trên yến hội, nhưng người khác nhìn nàng thì thấy ánh mắt nàng mê ly, hai gò má bởi vì say rượu mà đỏ ửng, hơn nữa bình thường là hình tượng mỹ nhân lạnh lùng, bây giờ có thể nói là dụ người phạm tội.

Tư Đồ Kiệt cực kỳ khó chịu từng người đó, quay đầu Dư Bối Nhi vào trong. Người của hắn cũng dám mơ tưởng, hừ, không muốn sống sao?

Sau khi bữa tiệc kết thúc, Dư Bối Nhi không biết bị đưa đi nơi nào, nàng bị ôm ngang, lỗ tai nghe nhịp tim Tư Đồ Kiệt, có chút buồn ngủ.

Chờ khi nàng tỉnh táo một chút, nàng loáng thoáng nghe thấy âm thanh có người tranh chấp, tiếp theo đó có người mở màn ra, nàng cố gắng mở mắt ra nhìn rõ.

Chính là Tư Đồ Kiệt và Tư Đồ Chiến.

Chẳng biết từ lúc nào Tư Đồ Chiến đã loại bỏ râu ria của chính mình, rất giống với Tư Đồ Kiệt, nhưng cương nghị hơn Tư Đồ Kiệt nhiều, hoàn toàn giống như là ca ca Tư Đồ Kiệt.

"Ta sẽ không làm như vậy!" Sắc mặt Tư Đồ Chiến biến thành màu đen, có vẻ rất tức giận.

"Độc con hạ, không cùng nam tử giao hợp sẽ chết, người nói người tới hay là người khác tới? Người biết rõ con không được! Chẳng lẽ sau này nuôi hài tử của người khác?" Lời của Tư Đồ Kiệt khiến Tư Đồ Chiến do dự.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 11: H

Editor: Kim Phụng

Cái gì? Trong lòng Dư Bối Nhi nổi lên tầng tầng sóng lớn, thì ra Tư Đồ Kiệt không được! Không trách được mỗi lần đều dùng tay, không có lần nào thật sự muốn nàng.

Hai người kia lại cãi vã, Dư Bối Nhi vừa nghe trong lòng vừa yên lặng chăm chú.

Dù sao nàng cũng không ngại cùng công công của mình làm, đây là nhiệm vụ rồi, hơn nữa đáng đáp công công lại không kém!

Bất tri bất giác được tỉnh trong thân thể phát tác, sắc mặt Dư Bối Nhi càng thêm ửng hồng, cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch thờ, một đôi chân bắt chéo cố gắng tự mình an ủi mình.

Hai người kia vẫn đang gây gổ hoàn toàn không phát hiện ra tình trạng của Dư Bối Nhi, Dư Bối Nhi không thể làm gì khác hơn là cố ý phát ra âm thanh nhắc nhở bọn họ, còn có một nữ nhân muốn các người làm đấy!

"Ừm..... Thật... thật khó chịu..... Tư Đồ..... Khó chịu....." Giọng nói vừa khổ sở vừa quỵr của nữ nhân cắt đứt cuộc cãi vã của hai người.

Tư Đồ Chiến biết con dâu của mình rất đẹp cũng rất lạnh lùng, nhưng bây giờ đáng về nữ nhân quỵr này đã phá tan lạnh lùng ngày thường, nhớ tới lời nói của nhi tử mình..... Không khỏi động tâm.

Nam nhân đều là động vật nhìn bằng mắt, dẫu một mỹ nữ không hưởng dụng là kẻ ngốc.....

"Phụ thân, vốn dĩ người giúp con làm không ít nữ nhân đâu? Tại sao lần này lại không giúp con? Chỉ cần một tháng này thôi, thuốc này hỗ trợ có thai, chỉ cần trong vòng một tháng này nàng mang thai là được rồi, con bỏ thuốc nàng sẽ không biết là ai cùng nàng làm....." Tư Đồ Kiệt cố gắng dụ dỗ Tư Đồ Chiến.

Nhưng Tư Đồ Chiến vẫn mơ hồ có chút kháng cự, dù sao thân phận của người con dâu này khác.....

"Ừm..... Tư Đồ, ta muốn chàng..... Nóng quá..... Thật khó chịu....." Nữ nhân nằm ở trên giường tự mình cời y phục, lộ ra cơ thể trần đầy ấn ký của mình, một ngày trước nàng bị Tư Đồ Kiệt gieo ô mai (*) xuống khắp người.

(*): Dấu hôn

Nữ nhân dường như cảm thấy nam nhân tồn tại, thân thể trần truồng liền lão đảo nghiêng ngã muốn ôm chặt nam nhân.

Tư Đồ Kiệt chợt lách người, ra khỏi phòng, nhân tiện đóng cửa khóa lại. Khóa như vậy căn bản không khóa được Tư Đồ Chiến, nhưng đây cũng là một cái cơ để thoát khỏi cảm giác tội lỗi của nội tâm không phải sao.

Nữ tử giống như một con mèo nhỏ lấy lòng chủ nhân, vươn đầu lưỡi ra liếm liếm, nhưng thân thể của nàng thấp hơn Tư Đồ Chiến, cố gắng nhướn đầu nhón chân lên cũng chỉ có thể liếm đến cằm của hắn.

Bàn tay nhỏ bé nắm thật chặt vạt áo trước ngực, hình dáng hoàn mỹ của bộ ngực sữa bị dồn ép biến dạng. Tư Đồ Chiến mới vừa theo bản năng tiếp được người nhào tới, lúc này bàn tay còn đặt ở trên vòng eo chưa đầy một nắm tay.

Nhiệt độ nóng bỏng từ bàn tay bên hông truyền vào, Dư Bối Nhi giãy dụa eo thon, muồn tay của nam nhân nhúc nhích.

Tư Đồ Chiến nghe thấy âm thanh khoá cửa, lời của nữ tử không ngừng xuất hiện trong đầu, trong lòng không ngừng toát ra đủ loại lý do chiếm hữu nàng, thân thể của hắn cũng bị ma sát xuất hiện phản ứng. Đây là con dâu hắn, là con dâu danh chính ngôn thuận. Nhưng càng cảnh cáo mình, tâm lý kiềm nén lại càng khiến cảm giác kích thích tăng mãnh liệt.

Dư Bối Nhi vẫn liếm không tới đôi môi của Tư Đồ Chiến, rất khổ não, vì vậy ngón tay khoác lên trên bả vai của hắn, dùng sức nhảy lên, hai chân quăn ở ngang hông nam nhân, cánh tay ôm lấy đầu của nam nhân, lập tức nhắm ngay miệng hôn lên.

Tư Đồ Chiến bị động tác của nữ nhân dọa sợ đến cả kinh, theo bản năng bám trụ mông thịt mềm mại của nàng, miệng cũng bị cắn rồi. Chút sức lực của con mèo nhỏ này còn chưa gây thương tổn hắn được. Cảm giác tê dại từ trên môi truyền đến, trong tay là cái mông trần truồng, thậm chí nữ nhân không cần thầy dạy cũng biết dùng địa phương mềm mại nhất của mình liếm địa phương rất không chịu nổi kích thích của nam nhân.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 12: H

Editor: Kim Phụng

Gồng xiềng trong lòng bị xông phá, tất cả đạo đức đều bị bỏ qua, ra sao thì ra, trước tiên ăn nữ nhân mê người này rồi hãy nói.

Vì vậy nam nhân không hề ần nhẫn nữa, ở tư thế này, một tay vuốt ve mông thịt, một tay giữ chặt đầu Dư Bối Nhi dùng sức hôn trả lại. Hơi thở của nam nhân nóng rực, vừa rất cường thế nhưng lại không khiến người ta có cảm giác không thích, loại cường thế này khiến cho người ta bất tri bất giác thuận theo.

Cảm giác lơ lửng trên không không tốt lắm, hơn nữa kỹ thuật hôn của nam nhân thật sự quá tốt, nàng bị hôn có chút vô lực, hai chân sắp không kẹp lại được, mặc dù nam nhân dùng sức đỡ nàng, nhưng nàng vẫn không có cảm giác an toàn.

"Ừm..... Khó chịu, như vậy rất khó chịu....." Nữ nhân tách môi ra, nhưng một sợi tơ bạc vẫn kết nối với nhau. Nữ nhân cau mày, nho nhỏ hừ nhẹ cực kỳ giống con mèo nhỏ.

"Chúng ta lên giường nhé, mèo nhỏ?" Tư Đồ Chiến không cho nữ nhân cơ hội nói chuyện, trực tiếp nhét nàng lên giường, nhanh chóng cỡi y phục cản trở xuống, đè nữ nhân ở phía dưới rồi tiếp tục hôn.

Đầu lưỡi dò sâu vào cái miệng nhỏ nhắn, cảm giác giống như chạm tới cổ họng, Dư Bối Nhi có chút khó chịu rên rỉ đều bị nam nhân chặn ở trong miệng, cứng rắn bức bách nàng nuốt nước miếng của mình, hồi lâu mới buông tha cái miệng nhỏ nhắn sưng đỏ.

Nam nhân đổi một tư thế, ngồi chồm hổm ở trên giường, nhắc Dư Bối Nhi lên, đầu cúi xuống chỗ nam nhân nằm, trước mắt chính là côn thịt to lớn của nam nhân.

"Ngoan, mèo con giúp ta liếm nó đi." Nam nhân cường thế ra lệnh, một tay nâng đầu Dư Bối Nhi, một tay đưa đại nhục bông đến gần đôi môi mềm mại sưng đỏ.

Ngươi mới mèo, cả nhà ngươi đều là mèo! Nữ nhân miệng thì không hài lòng nam nhân gọi mèo con mèo con, nhưng động tác bên trên vẫn ngoan ngoãn thuận theo sức lực nam nhân lại gần côn thịt to lớn.

Người thấy vài mùi vị, cũng may không tính là khó ngửi. Tay nhỏ cảm thấy ngứa ngáy, chỉ nghe thấy nam nhân thở khè, lưỡi từng chút từng chút liếm quy đầu, cố tình liếm đến lỗ nhỏ trên quy đầu, nam nhân sung sướng rên từng trận trầm thấp, đưa quy đầu vào trong cái miệng nhỏ nhắn.

"Ta... ta sẽ không....." Nữ nhân có chút uất ức ngừng lại, theo kinh nghiệm của Dư Bối Nhi, nàng quả thật sẽ không, nam nhân chỉ kêu nàng liếm, nàng cũng chỉ biết liếm.

"Đáng chết!" Tư vị cứng rắn dừng lại thật không dễ chịu, nhìn thấy nữ nhân có vẻ bị hù dọa, hắn nhẹ giọng lại, biết nữ nhân chưa có kinh nghiệm, mở miệng dạy nàng: "Ngoan, ngậm nó, dùng đầu lưỡi liếm, có thể hút hút nó."

Dư Bối Nhi tiếp tục làm theo, cái miệng nhỏ nhắn ngậm quy đầu thật to. Quy đầu quá lớn, cái miệng nhỏ nhắn chống đỡ đến tận cùng cũng khó khăn lắm mới ngậm một chút nhỏ. Nàng dựa theo lời nói của nam nhân dùng đầu lưỡi liếm lấy lỗ nhỏ, sau đó thỉnh thoảng mút xuống.

Song khi nam nhân có yêu cầu khác lại dừng lại, chờ nam nhân chỉ dạy. Nàng sẽ không thừa nhận mình cố ý, ai bảo lúc trước nam nhân này cũng không chịu chạm vào nàng.

Trúc trắc mút liếm khiến cho nam nhân vô cùng thoải mái, miệng Dư Bối Nhi lại lạnh băng, khiến nam nhân càng thêm kéo dài. Ngậm thật lâu cũng không thấy nam nhân xuất tinh, Dư Bối Nhi liền nóng nảy, miệng của nàng đã rất mỏi rất mỏi, vì vậy từng ngậm từng ngậm nuốt côn thịt vào, một lần nuốt sâu. Lúc đỉnh quy đầu chạm cổ họng, nam nhân không nhịn được gầm một tiếng rồi bắn.

Tư Đồ Chiến nhắm mắt lại cảm thụ khoái cảm cực hạn này, lúc mở mắt ra đã nhìn thấy đáng vẻ tò mò của Dư Bối Nhi thưởng thức tinh dịch của hắn, hắn lại cứng rồi.

Lần này không thể trách Dư Bối Nhi, là hệ thống lên tiếng nói rằng tinh dịch có chỗ tốt gì đó, bảo nàng ăn hết.

Nàng còn chưa từng hưởng qua! Vì vậy liền từng chút từng chút ăn hết tinh dịch không tính là khó ăn này, còn dùng ngón tay quẹt lấy tinh dịch tràn ra miệng rồi liếm sạch.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 13: H

Editor: Kim Phụng

"Ăn ngon không?" Nữ nhân vô tri giác toả ra sự quyến rũ, đầy mắt nam nhân một mảnh thâm trầm, thật là khiến người ta không nhịn được xúc động muốn ăn luôn nàng.

"Ừ." Gật đầu một cái, ôi, bây giờ vẫn còn hơi muốn ăn nữa!

Nam nhân không nhịn được lại hôn Dư Bối Nhi, cùng hưởng tinh dịch của mình..... Dư Bối Nhi cũng không vui khi có người giành ăn với mình, hai người người tới ta đi, chơi không biết chán.

Bàn tay đặt lên bộ ngực sữa, dùng sức vuốt ve, biến đổi hình dáng trong lòng bàn tay. Một cái tay khác sờ lên tiểu huyết ẩm ướt, đưa ngón tay vào thử cảm nhận, cảm thấy nữ nhân có thể tiếp nhận hắn, liền rút ngón tay ra rồi thay đổi tư thế, để côn thịt chống đỡ miệng huyết.

Cái mông Dư Bối Nhi nhô lên thật cao, đầu và ngực đều chống đỡ ở trên giường, nam nhân không hề báo trước đã tiến vào. Dư Bối Nhi đau đớn hét lên một tiếng, tiểu huyết xoắn chặt côn thịt. Nam nhân vừa thoải mái vừa đau, tiến tới không được, lui ra cũng không xong, thật là đau cũng vui vẻ.

"Mèo con ngoan, thả lỏng, đợi chút sẽ không đau nữa!" Tư Đồ Chiến nhẹ nhàng vỗ về cái mông nhỏ, ôm nữ nhân lên, phần lưng dựa vào ngực, một tay vịn vào bộ ngực sữa, một tay vuốt ve bụng, dịu dàng hôn nàng, làm nàng có thể thả lỏng.

"Không được, đau quá!" Rất đau đớn, nàng đau, nam nhân cũng không tốt hơn!

"Như vậy nàng sẽ càng đau." Từng giọt mồ hôi của nam nhân rơi xuống chỗ hai người giao nhau, ngón tay đưa xuống phía dưới vỗ về chơi đùa tiểu trân châu, tiểu tính tình của nữ nhân thật là khiến người ta dở khóc dở cười.

"A..... Quá đau..... Ừm..... Đừng tiến vào nữa..... A....." Tay của nam nhân vịn vào nhục thịt của Dư Bối Nhi, tiểu huyết vừa thả lỏng cho nam nhân cơ hội, lập tức liền tiến vào hơn phân nửa, chạm phải tấm màng mỏng thì dừng lại một lát liền trực tiếp vọt vào.

Lần đầu tiên của Dư Bối Nhi thật sự cho công Tề Đồ Chiến.

Nam nhân bị xoắn vô cùng thoải mái, tiểu huyết không ấm nóng như nữ nhân bình thường khác, mà là loại cảm giác man mát lạnh lạnh, các nơi khác trên cơ thể cũng lạnh lạnh như vậy, đây là loại nam nhân thích nhất, thân thể này người nam nhân nào cũng có thể kiên trì thật lâu, chớ nói chi Tề Đồ Chiến vốn dĩ đã bền bỉ rồi.

Nam nhân dùng sức ra vào, Dư Bối Nhi xụi xuống ở trên giường, âm thanh xương mu va chạm vang vọng trong phòng, miệng Dư Bối Nhi không ngừng rên rỉ.

"Chậm, chậm một chút..... Quá nhanh, chậm một chút....." Mỗi một lần nam nhân đều dùng lực đẩy nàng đụng cạnh giường, rồi lại kéo về va chạm, cứ thế lặp đi lặp lại. Đầu vú của nàng bị tấm chăn bông dưới thân ma sát đến cứng rắn, không nhịn được tự tay xoa nắn một cái, hành động giống như là tự an ủi này chọc giận nam nhân.

"Ta không thể thỏa mãn nàng sao?" Tư Đồ Chiến lật nữ nhân lại, côn thịt thuận thể quay một vòng trong thân thể nữ nhân, kích thích nữ nhân thét lên một tiếng.

"Không có, ta... ta chỉ là..... Chỉ là nó thật khó chịu, chàng giúp ta sờ sờ nó đi....." Khuôn mặt nam nhân quá đáng sợ, trực giác bảo Dư Bối Nhi không thể chọc giận hắn. Vì vậy yêu kiều đưa tay nam nhân đặt lên bộ ngực sữa, còn lấy lòng cọ xát tay của nam nhân.

"Tư Đồ..... Chàng giúp ta sờ sờ nó....." Cố ý chỉ nói rõ họ còn tên thì mơ hồ không rõ, nam nhân theo bản năng cảm thấy là nàng coi hắn như Tư Đồ Kiệt, nhưng sự mơ hồ không rõ này cũng khiến cho người ta cho rằng đang kêu hắn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 14: H

Editor: Kim Phụng

Tư Đồ Chiến nghe thấy hai chữ kia liền cảm giác từng đợt kích thích, đây là con dâu của hắn, hắn đang làm chính con dâu của hắn!

"Nàng đang kêu người nào? Ừm, nói! Nàng đang kêu ai?" Rút ra toàn bộ côn thịt của mình rồi hung hăng dùng sức đâm vào.

"Phu quân..... Ta đang gọi phu quân của ta....." Nam nhân tiến vào thật sâu, giống như đã phá vỡ bụng nhỏ của nàng.

Bàn tay sờ lên bộ ngực sữa bị ma sát đồ hồng, mở miệng ngậm đoá anh đào đỏ, dùng răng cắn mút.

"Đau..... A, đau quá....." Dư Bối Nhi mềm mại kêu đau, thân thể vốn dĩ chưa từng chịu khổ, ngay cả Tư Đồ Kiệt cũng dịu dàng đối đãi, nơi đó chống lại đối xử thô bạo của nam nhân chỉ am hiểu đánh giết giết địch rất nhanh đã sung to một vòng.

"Nói, nói muốn phu quân hung hăng đâm ta, nói nhanh một chút!" Hắn đưa côn thịt đâm vào chỗ sâu rồi dừng lại bất động, mặc cho tiểu huyết bao bọc thật chặt hắn vẫn cứ bất động.

"Động, nhúc nhích..... Thật là ngứa..... A..... Ha..... Đừng nên dừng lại....." Tuy côn thịt nóng bỏng nằm ở trong tiểu huyết rất thoải mái, nhưng nàng càng muốn côn thịt nhúc nhích giúp nàng hết ngứa.

"Nàng nói, ta liền động, nếu không thì....." Làm bộ muốn rút côn thịt ra, nam nhân chính là muốn buộc Dư Bối Nhi nói mấy lời này.

"Đừng..... Ta nói, muốn phu quân..... Hung hăng đâm ta, đừng có ngừng..... Thật là ngứa....."

Những lời này kích thích nam nhân càng thêm cật lực đâm người dưới thân, đâm đến Dư Bối Nhi trợn trắng mắt, ngay cả rên rỉ cũng không phát ra được.

"Có thích bị ta đâm không hả?" Nam nhân giống như là một con thú đực đang đối phó với thú cái cứng đầu cứng cổ, cật lực liền muốn làm cho đối phương toàn thân cao thấp đều dính mùi của mình, vĩnh viễn đều trốn không thoát.

"Thích..... Thích nhất, chỉ cho một mình chàng đâm!" Nam nhân dùng lực quá mạnh rồi, Dư Bối Nhi nỗ lực lấy lòng nam nhân, thậm chí chủ động nâng người lên nghênh hợp nam nhân đánh sâu vào, hi vọng nam nhân có thể dịu dàng một chút.

Câu nói sau cùng khiến cho khoé miệng nam nhân vênh lên, thả nhẹ sức lực một chút, nhưng không lâu sau lại bắt đầu dùng sức, lặp đi lặp lại như vậy khiến thân thể Dư Bối Nhi tê rần, bạch quang xuất hiện trước mắt liền tiết ra.

Sau khi thân thể Dư Bối Nhi tiết ra, toàn thân ẩm áp dễ chịu, bản thân sáng khoái liền không muốn lại bị nam nhân như trâu đực này đâm, lắc lắc thân thể muốn ngủ.

Nam nhân còn chưa có bắn đây, một chút không chú ý Dư Bối Nhi liền thoát khỏi tay hắn.

Sự thật chứng minh tự tìm đường chết không thể sống được, vốn dĩ nam nhân tính toán nể tình Dư Bối Nhi mới vừa phá thân nên làm một lần là được rồi. Bây giờ tốt rồi, hành động của Dư Bối Nhi hoàn toàn chọc giận nam nhân. Chỉ gặp qua chính hắn vô tình bỏ rơi, nào có nữ nhân dám sáng khoái xong liền không cần hắn.

Thế là Dư Bối Nhi lập tức bị kéo qua tiếp tục một trăm lần.....

Tư Đồ Chiến làm thật lâu, hắn bắn khiến cho bụng nhỏ của Dư Bối Nhi tràn đầy tinh dịch của mình. Dư Bối Nhi hơi khó chịu, lấp bấp nhìn nam nhân, nhưng nam nhân vẫn nhẫn tâm không cho tinh dịch chảy ra, còn cầm một nút gỗ chặn tiểu huyết lại.

Tư Đồ Kiệt bỏ thuốc Dư Bối Nhi là cực phẩm xuân dược, ân ái xong, loại thuốc này sẽ khiến cho người ta hoàn toàn không nhớ đã xảy ra chuyện gì, có

chút tương tự với thuốc mê gian, người bị hạ được phải ân ái với người khác phái, nếu không sẽ có nguy hiểm đến tính mạng. Nhưng loại thuốc này dùng chung với một loại hương nhang có thể gia tăng cơ hội có thai, nhưng mà cơ hội thụ thai tốt nhất chính là ba ngày đầu tiên.

Cho nên Dư Bối Nhi chỉ có thể mang theo đầy bụng tinh dịch ngủ.

=====

Phượng: Mị sắp thi rồi mà tối tối vẫn online post truyện @@

Từ ấy trong tôi bùng lo sợ

Chỉ còn 2 bữa tối thi rồi

Đầu tôi là một màu u tối

Rất là ngu và đậm chất lười!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 15

Editor: Kim Phượng

Ngày hôm sau đến lúc sắp dùng cơm trưa Dư Bối Nhi mới tỉnh dậy, khác với nhiệm vụ ở thế giới thứ nhất chính là sau khi phá thân nàng không có khó chịu như vậy.

Đột nhiên nàng nhớ tới hệ thống tặng một cái gọi là "Chơi không xấu".....

"Đã tỉnh rồi sao?" Từ Đồ Kiệt vội vàng tiến lên đỡ Dư Bối Nhi dậy, rót một chén nước cho Dư Bối Nhi, sau đó có chút băn khoăn lo lắng đứng ở một bên, thoạt nhìn giống như là có chút muốn nói lại thôi.

"Ừm, có phải ngày hôm qua chúng ta đã xảy ra chuyện gì hay không? Ta cảm thấy phía dưới có hơi đau, giọng nói cũng khàn khàn....." Mặc dù biết rõ tất cả nhưng vẫn phải làm bộ như cái gì cũng không biết, bất quá tình huống hiện tại vẫn còn tốt, suy cho cùng do trọng phụ của nàng không được nên phải cần phụ thân tới để cho nàng mang thai, dựa theo cuộc trò chuyện hôm qua thì hình như còn phải làm tiếp đây.....

"Đứng, đứng, thực xin lỗi..... Ta....." Áp a áp ứng nửa ngày Từ Đồ Kiệt thiện lương thật sự vô cùng xấu hổ, nhân cách thứ hai của hắn quá cường thế, hắn vốn dĩ không đồng ý, kết quả nhân cách thứ hai liền trực tiếp khống chế thân thể.

"Phu quân? Ta không có ý muốn trách chàng, chỉ là chàng làm đau ta thôi!" Cảm giác đùa giỡn thật sự quá tốt, nàng bày tỏ không muốn bỏ qua cơ hội khó có được này, những lúc ở chung với Từ Đồ Kiệt trên căn bản đều là nhân cách thứ hai, hiếm có một cái cơ hội như vậy.

"Ừm..... Thật xin lỗi....." Không phải Từ Đồ Kiệt không nghĩ tới chuyện nói rõ đầu đuôi, nhưng nhân cách thứ hai nói nếu như sau khi Dư Bối Nhi biết chân tướng lại không chấp nhận được, tự từ cũng coi như là nhẹ, thậm chí chính là phát điên lên, hơn nữa bây giờ nàng rất có thể đã có hài tử lại càng không thể nói ra được.

"Không có việc gì, chàng có thể giúp ta lấy chút thuốc không? Chính là thuốc trị thương chỗ đó đấy!" Ngoài mặt Dư Bối Nhi vẫn mang dáng vẻ lạnh lùng nhưng nội tâm đã cười đến không ngừng được!

Có câu nói thật hay: Thấy người mất hứng ta liền cao hứng!

"A, há? Được....." Trong nháy mắt hắn liền đỏ mặt, hắn cũng không biết loại thuốc này để ở chỗ nào, nghĩ đến lát nữa còn phải đi hỏi người khác rồi cảm về bôi thuốc cho nàng, mặt lại đỏ hơn vài phần.....

Người đã quên trong phủ còn có nhân vật gọi là tỷ nữ sao?

Dư Bối Nhi có chút kỳ quái, nàng đã đùa giỡn chủ nhân cách như vậy tại sao nhân cách thứ hai của Từ Đồ Kiệt vẫn không xuất hiện?

Hệ thống đưa "Chơi không xấu" thật sự dùng quá tốt, nếu như là thân thể bình thường ai có thể thừa nhận được ham muốn của tên bò đực kia!

Năm ngày rồi, trọn vẹn năm buổi tối! Mỗi buổi tối đều làm đến trời sáng! Mỗi lần đều nhận một bụng tràn đầy tinh dịch!

Công công của nàng biết tính chất thân thể nàng đặc biệt, khôi phục đặc biệt nhanh sau mỗi lần làm nên càng thêm không chút kiêng kỵ! Công công của

nàng đây là nghiệm làm nàng sao?

Tư Đồ Kiệt cũng là lạ, mỗi lần chủ nhân cách thấy nàng đều xấu hổ muốn nói lại thôi, nàng biết đây là bởi vì chủ nhân cách cũng biết chuyện công công và nàng, nhưng nhân cách thứ hai lại xảy ra chuyện gì? Bình thường sẽ không xuất hiện, lúc trời sáng lại ôm nàng trở về phòng rồi dùng vẻ mặt u ám nhìn nàng!

Ngươi hãy thử tưởng tượng xem đang ngủ say, lúc mơ mơ màng màng bị người ta dùng ánh mắt đáng sợ u ám nhìn chằm chằm, ngươi có bị hù chết hay không? Có để cho người ta ngủ yên hay không đây! Lại nhìn nữa, nhìn nữa liền ăn sạch ngươi có được hay không!

Suốt năm ngày sau đó chính là giữ vững quy luật cách một ngày lại bị công công của mình làm đến trời sáng, những ngày không bị làm liên tục đùa chủ nhân cách Tư Đồ Kiệt, thỉnh thoảng nhân cách thứ hai xuất hiện lại bị đùa giỡn ngược lại.

Ừ, cuộc sống như thế vẫn rất tốt.

Thuốc của Tư Đồ Kiệt thật sự là không gạt người, rất nhanh nàng liền được chẩn đoán chính xác đã mang thai.

Lúc nào thì vạch trần sự thật này đây? Không vạch trần nàng cũng không tìm được lý do tiếp cận công công, dù sao hiện tại nàng mang thai bọn họ cũng sẽ không để nàng có chuyện!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 16

Editor: Kim Phụng

Tại ba tháng đầu Dư Bối Nhi vẫn rất an phận dưỡng thai, vốn dĩ ở thế giới của nàng, nàng cũng rất muốn có một bảo bảo, đáng tiếc..... Hiện tại có một cơ hội có thể trải nghiệm cảm giác làm mẹ nàng vẫn rất quý trọng.

Kể từ sau khi nàng mang thai, rõ ràng số lần nhìn thấy Tư Đồ Chiến dần dần nhiều lên, Dư Bối Nhi đoán chắc hẳn đến xem hài tử.

Thật ra Dư Bối Nhi không biết thay đổi của mình sau khi mang thai, cả người có loại cảm giác gió xuân đến hòa tan băng tuyết, bất tri bất giác hấp dẫn người khác. Hơn nữa nàng sinh ra huyết thống đã cao quý, tư tưởng, nói năng, dung mạo đều không tầm thường, Tư Đồ Chiến trước đó lại mê luyến thân thể của nàng, một cách tự nhiên mục đích Tư Đồ Chiến đến thăm Dư Bối Nhi dần dần thay đổi.

Tư Đồ Kiệt vẫn như cũ, hai nhân cách đều rất mong đợi đứa bé này ra đời, thậm chí có những lúc còn mang vẻ mặt tiếc nuối nhìn bụng Dư Bối Nhi.

Đợi đến khi thai ổn, được năm tháng thì Dư Bối Nhi lại bắt đầu hành động vạch trần.

Sau khi Dư Bối Nhi mang thai liền thích đi khắp nơi lật đồng lật tây, ngoài mặt là tìm xem có đồ vật nào thích hợp với bảo bảo nhưng mục đích thật sự chỉ có chính nàng biết.

Đầu tiên Dư Bối Nhi xông vào tư khố của Tư Đồ Kiệt, tiếp đó lại vào thư phòng của Tư Đồ Chiến, mấy hạ nhân mạch léo lại bị rầy la một trận.

Bây giờ nàng có thai, ai cũng không dám chọc giận nàng, hai người chủ lớn nhất cũng đã nói cứ tùy nàng, vì vậy bọn hạ nhân liền tro mắt nhìn Dư Bối Nhi nghênh ngang tiến vào thư phòng.

Thư phòng này từ xưa tới nay chính là nơi bàn chuyện quan trọng cho nên tính toán của Dư Bối Nhi cũng cực kì đơn giản, chính là mình đến thư phòng chờ đợi!

Có sự kiện Dư Bối Nhi xông vào tư khố và thư phòng trước đó, còn ai dám đi báo cáo chủ tử, bị ngứa da hay là muốn nghe chửi?

Không có ai nói cho hai người nam nhân này biết, hai người nam nhân này vẫn rất tin tưởng thư phòng, vì vậy sau khi Dư Bối Nhi xông vào thư phòng mấy lần cuối cùng cũng nghe được chuyện Dư Bối Nhi muốn nghe.

"Phụ thân, đứa bé sinh ra đặt tên là gì mới tốt?" Thái độ nhân cách thứ hai của Tư Đồ Kiệt vừa dịu dàng vừa mong đợi.

"Tùy ý đi." Tư Đồ Chiến cũng hơi lạ, nói thật mặc dù đây là con của mình, nhưng đứa nhỏ này trên danh nghĩa là con của nhi tử mình, hơn nữa nữ nhân mình cảm thấy hứng thú lại là thê tử của nhi tử mình! Nhìn thế nào cũng thấy cực kì bức bối.....

"Phụ thân, nếu không thì để Bối Nhi sinh thêm mấy đứa nữa đi! Lúc trước nên giữ lại mấy đứa bé kia, trưởng thành còn có thể kế thừa hương khói, nếu không phải là con..... Không nên ra đời nhất chính là con, sinh ra cũng uống phí, còn không bằng sinh con gái, con....." Chủ nhân cách Tư Đồ Kiệt đột nhiên xuất hiện, vẻ mặt khổ sở, có đôi khi hẳn cũng suy nghĩ còn không bằng chết sớm một chút càng tốt, như vậy thân thể.....

"Kiệt nhì! Phụ thân chưa từng có ý trách con..... Bây giờ không phải là rất tốt sao? Bối Nhi cũng mang thai, vậy sẽ là đứa bé của con!" Nói thế nào cũng là do mình tạo nghiệt, nếu trước kia không như vậy thì nhì tử của chính mình cũng sẽ không chịu báo ứng.....

"Rầm...m!"

Tiếng vang to lớn truyền đến, Tư Đồ Chiến và Tư Đồ Kiệt phát hiện ra người không nên nghe những lời này nhất.

"Vậy đứa bé ta đang mang là của ai?" Không có giận dữ như dự đoán, cũng không có khóc thút thít như dự đoán, hoàn toàn không có bất kỳ dao động nào, bình tĩnh giống như mặt nước lặng.

Không có phản ứng, như vậy ngược lại càng đáng sợ hơn.

"Đúng, là của ta." Hồi lâu, Tư Đồ Chiến mới nói ra một câu nói, nói xong liền ngồi ở trên ghế giống như là bị rút sạch hơi sức.

Dư Bối Nhi nhìn Tư Đồ Kiệt, trầm mặc. Sau đó từ từ đi ra khỏi cửa chính.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 17

Editor: Kim Phượng

Trong lòng Tư Đồ Chiến và Tư Đồ Kiệt không hiểu ra sao, rất là sợ Dư Bối Nhi nghĩ không thông sẽ xảy ra chuyện, bây giờ nàng có thai, không cần thận là một xác hai mạng.

Nhưng Dư Bối Nhi cũng sẽ không lấy thân thể mình ra đùa, nàng chỉ đang giả bộ, muốn vạch trần bí mật của Tư Đồ Chiến và Tư Đồ Kiệt, bây giờ quan hệ giữa nàng và hai người nam nhân này rất rối loạn, sau này cũng sẽ rối loạn như vậy. Nhưng nàng lại không biết gì về bọn họ, muốn cùng người khác thành lập mối quan hệ thân mật nói đơn giản thì đơn giản, nói khó thì khó, đó chính là phải biết bí mật của hắn!

Bây giờ nàng vẫn đang giả bộ tức giận!

Thế là bọn hạ nhân trong phủ tướng quân nhìn thấy tướng quân bình thường uy phong lẫm lẫm và thiếu gia phong độ nhẹ nhàng của mình thành thật đi theo sau lưng thiếu phu nhân, nhìn thế nào cũng thấy giống như sủng vật làm sai đi theo sau lưng chủ nhân cầu xin tha thứ.....

Bọn hạ nhân đứng mắt nhìn mũi, mũi nhìn xuống ngực, được rồi, bọn họ biết bây giờ trong phủ lớn nhất không phải tướng quân và thiếu gia, mà là thiếu phu nhân! Sau này cũng đều phải hầu hạ thiếu phu nhân thật tốt, chớ đến lúc đó thiếu phu nhân còn chưa nói gì bọn họ đã bị tướng quân và thiếu gia trách phạt!

Sau khi Dư Bối Nhi vào phòng "Rầm" một tiếng liền đóng cửa lại, không thèm quan tâm đến hai người nam nhân sau lưng.

Gần đây không khí trong phủ rất kỳ quái, đầu tiên thiếu phu nhân của bọn họ một bước cũng không rời khỏi cửa phòng, thỉnh thoảng đại tướng quân và thiếu gia của bọn họ phải đi gõ cửa, một ngày ba bữa đều do một mình họ đưa đi. Còn hạ lệnh cấm khẩu trên dưới phủ, không cho bọn hắn truyền chuyện xảy ra hai ngày nay ra ngoài, hơn nữa hai ngày nay hạ nhân phạm sai lầm bất luận là sai lầm lớn hay nhỏ đều bị phạt nặng, không ít người đều hy vọng thiếu phu nhân có thể ra ngoài nhanh một chút, nếu không ra những hạ nhân thấp kém như bọn họ đều muốn bị hù chết rồi!

Hai ngày nay Dư Bối Nhi chính là nên ăn thì ăn, nên uống thì uống, nên nghỉ thì nghỉ, trôi qua an nhàn lắm, dù sao nàng không thiếu kiên nhẫn, sẽ không sợ không dây dưa được hai người nam nhân này. Tính toán toán bọn họ cũng nên sốt ruột, mặc dù nàng vẫn cứ theo lẽ thường ăn uống, một khi có nha hoàn hạ nhân nàng đều ngửa mặt 45° nhìn lên bầu trời, đáng vẻ ưu thương mà xinh đẹp, đoán chắc những hạ nhân kia sẽ nói lại tình huống của nàng cho Tư Đồ Chiến.

Hôm nay sau khi Dư Bối Nhi tắm rửa xong thì phát hiện không thấy một nha hoàn nào trong phòng mình, Dư Bối Nhi không thể làm gì khác hơn là tự mình đứng dậy muốn mặc quần áo ngủ vào và tìm khăn lông lau tóc. Những ngày qua thân thể của nàng càng thêm nặng nề, cúi đầu nhìn xuống chỉ nhìn thấy cái bụng tròn vo, ngay cả chân của mình cũng không thấy, dĩ nhiên cũng sẽ không nhìn thấy vũng nước dưới đất, trượt chân một cái sẽ phải ngã xuống, còn là ngã về phía trước. Dư Bối Nhi vội vàng đưa tay ôm lấy bụng, dùng sức lật người, muốn tránh đụng tới bụng.

Cũng may một khắc cuối cùng được người đỡ lấy, người đỡ được nàng là Tư Đồ Chiến, Tư Đồ Kiệt vội vàng cầm chăn bao lấy nàng, động tác của hai người rất nhanh, chờ Dư Bối Nhi hồi thần lại thì Tư Đồ Chiến đã ôm cả chân lẫn người cùng nhau ngồi ở trên giường, Tư Đồ Kiệt còn cầm khăn lau sạch tóc cho nàng.

Cảnh tượng bây giờ thật sự khiến Dư Bối Nhi lúng túng, suy nghĩ một chút bây giờ nàng y phục cũng không mặc, vén chăn lên là có thể nhìn thấy, công công ôm nàng, còn phu quân của nàng thì ở bên cạnh lau tóc cho nàng.....

Nàng muốn ngồi dậy, nhưng hai người nam nhân này còn tưởng rằng nàng không muốn nhìn thấy bọn họ, lập tức mang đáng về uất ức nhìn nàng, thuận tiện ngăn lại động tác của nàng.

Dư Bối Nhi cũng uất ức, các người uất ức cái cọng lông! Hiện tại ta mới là người bị hại lớn nhất có được hay không! Các người như vậy thật sự tốt sao?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 18

Bất động thì bất động đi, Dư Bối Nhi nhắm mắt lại mặc cho Tư Đồ Chiến bế nàng, cũng không mở miệng nói chuyện.

Hai người nam nhân này cũng không biết nói thế nào, trong lúc nhất thời đắm chìm trong thế giới của bản thân, yên lặng không nói gì.

"Hai người không có gì nữa thì đi ra đi, hai người yên tâm ta sẽ bình an sinh đứa bé ra"

Còn tiếp tục trầm mặc nữa trời liền sáng, bọn họ không mệt, Dư Bối Nhi là phụ nữ có thai cũng rất mệt mỏi.

"Thật xin lỗi, chuyện lần này đều do ta sắp đặt"

Nhân cách thứ hai của Tư Đồ Kiệt nóng nảy nói ra, hắn cũng không biết tại sao phải sợ, tựa như lần này không giải thích thì không còn cơ hội nữa.

"Ta cũng không đúng, ta không nên đồng ý" Tư Đồ Chiến cũng phải chịu trách nhiệm rất lớn, không hoàn toàn là lỗi của một mình Tư Đồ Kiệt, hắn mới là người thi hành.

"Chuyện là như thế nào? Ta đều như vậy, chẳng lẽ hai người còn không chịu cho ta một lời giải thích hay sao?"

Có thể do tâm trạng phụ nữ có thai khá mất cảm, vốn dĩ Dư Bối Nhi chỉ muốn giả bộ một chút buộc bọn họ gấp gấp, kết quả cuối cùng bản thân càng khóc càng lớn tiếng, càng khóc càng đau lòng, giống như là thật sự đau lòng.

Các nam nhân vội vàng vàng khai báo tất cả.

Có thể nói Tư Đồ Chiến cả đời này không thẹn với lương tâm, cho đến sau khi Tư Đồ Kiệt ra đời, hắn mới cảm thấy mình nợ Tư Đồ Kiệt, bây giờ còn nợ thêm Dư Bối Nhi.

Nguyên thể của Tư Đồ Chiến là dòng chính nữ của trung đẳng thế gia vừa lúc xứng với Tư Đồ Chiến, chưa nói tới Tư Đồ Chiến có cảm tình với nàng hay không nhưng vẫn có kính trọng.

Vậy mà nữ nhân này cũng không phải loại dễ chọc, nàng thừa dịp Tư Đồ Chiến xuất chinh liền cầm phủ vụ, khất khe tiểu thiếp, có hài tử liền bị chính sinh non, không có hài tử thì tìm lý do đuổi ra khỏi phủ, khi Tư Đồ Chiến trở về liền muốn hưu thê, nhưng lại cố tình phát hiện ra tin nàng mang thai.

Lúc ấy Tư Đồ Chiến cũng là tuổi trẻ khí thịnh, liền lấy lý do chủ mẫu đang mang thai không thể hầu hạ, nên hắn nạp rất nhiều nữ nhân vào, có vài người mang thai liền có dã tâm, dã tâm lớn đến mức dám hại chủ mẫu, nhiều thủ đoạn khiến cho nàng ba lần bốn lượt trúng kế, xem chút nữa thì chết từ trong trứng nước.

Cuối cùng đứa bé sinh ra cũng là...

Dư Bối Nhi rất muốn phỉ nhổ Tư Đồ Chiến một tiếng nam cận bã, nhưng suy nghĩ lại cũng không hẳn là lỗi của hắn liền nuốt xuống.

Lúc này Tư Đồ Kiệt cũng chen lời vào, giải thích hai nhân cách của hắn vì sao mà xuất hiện.

Từ nhỏ Tư Đồ Kiệt đã biết mình không bình thường, mặc dù phụ thân rất là sủng ái hắn, cũng không ghét bỏ hắn, nhưng hắn không chịu nổi ánh mắt sợ hãi của người hầu hạ thân cận bên cạnh hắn.

Những ánh mắt kia khiến cho hắn rất tự ti, chỉ có ở trước mặt phụ thân mình mới có chút hoạt bát.

Lúc Tư Đồ Kiệt mười tuổi trong phủ không chỉ có mình hắn, lúc ấy còn có hài tử của những thị thiếp hại chết mẫu thân hắn lưu lại, mặc dù những nữ nhân kia đều được mua về, nhưng trong đại gia tộc ai không muốn hài tử mình thành dòng chính? Chỉ thân phận con trai trưởng này cũng đủ lý do để bọn họ xuống tay, thế là lúc Tư Đồ Chiến không có trong phủ, bọn họ sẽ mua chuộc hạ nhân cùng nhau khi dễ Tư Đồ Kiệt.

Lúc Tư Đồ Kiệt chân chính bộc phát là năm mười tuổi, khi lại bị khi dễ nữa, không biết người nào đã giết y phục của hắn ra nhìn thấy thân thể khác biệt với người thường của hắn, kêu to quái vật, sau đó cười nhạo hắn, bị ức hiếp lâu dài và lần kích thích này trực tiếp dẫn đến nhân cách hai xuất hiện.

Dur Bối Nhi suy đoán không có sai, nhưng nhân cách thứ hai cũng không phải đơn giản như vậy. Nhân cách khác của Tư Đồ Kiệt thông minh xảo trá, hẳn bày mưu giết hết những đứa trẻ kia, hạ nhân bị mua chuộc cùng với những hạ nhân cận thân biết hẳn khác thường rồi coi thường và e ngại hẳn.

Sau khi Tư Đồ Chiến trở lại tất cả đều đã muộn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 19

Tư Đồ Kiệt còn là một đứa trẻ làm không đủ sạch sẽ, Tư Đồ Chiến điều tra cũng đủ biết chuyện gì xảy ra, nhưng hẳn không có trừng phạt Tư Đồ Kiệt.

Nói cho cùng, tất cả những chuyện này đều do hẳn mà ra.

Sau khi hẳn trở lại thì có kế hoạch đổi hàng loạt hạ nhân, hơi biết một chút chuyện một là bị giết hai là bị bán đi.

Không còn người nào biết sự thật cả.

Hắn cũng không tái giá, dù có cần cũng chỉ tìm ca nương, vũ nữ được nuôi dưỡng trong phủ, nữ nhân người khác đưa tới đều đặt ở trong một cái viện, cho uống thuốc tuyệt tử.

Về sau chủ nhân cách dần dần không nhớ rõ chuyện xảy ra năm đó, nhân cách thứ hai được Tư Đồ Chiến giáo dục, càng ngày càng biết khống chế sự chém giết của mình.

Tư Đồ Kiệt là nhi tử độc nhất của Đại tướng quân, không biết có bao nhiêu người đứng xếp hàng đưa nữ nhân cho hẳn, nhưng thân thể Tư Đồ Kiệt không thể ân ái với nữ nhân, cũng không thể để chuyện một nữ nhân cũng không có truyền ra tin hẳn không được. Sau đó nhân cách thứ hai tiện thể diễn trò treo đầu dê bán thịt chó, hạ mê hương với những nữ nhân này rồi để cho phụ thân của mình làm.....

Nói đến đây còn len lén nhìn Dur Bối Nhi một cái, thấy Dur Bối Nhi cười lạnh một tiếng cũng không bày tỏ gì mới nói tiếp.

Tư Đồ Chiến ấy náy với nhi tử này nên vừa mới bắt đầu liền theo hẳn làm càn, đến cuối cùng liền trực tiếp lấy cơ luyện binh đánh giặc để từ chối làm những trò lừa bịp phiền phức này.

Sau đó một lần dạo chơi chủ nhân cách Tư Đồ Kiệt gặp được một nữ nhân, nữ nhân kia thích chủ nhân cách, chủ nhân cách cũng yêu nữ nhân này, nhưng không ngờ nữ nhân này nói có biện pháp khiến nhân cách thứ hai biến mất trả lại thân thể cho chủ nhân cách.

Chỉ là nàng ta không biết chủ nhân cách không thể rời bỏ nhân cách thứ hai, Tư Đồ Kiệt tranh cãi ầm ĩ một trận với nữ nhân kia rồi tan rã trong không vui, sau đó Tư Đồ Kiệt cũng không tìm thấy nữ nhân kia nữa, dần dần tâm cũng chết rồi.

Tiếp theo đó là Dur Bối Nhi gả vào

.....

"Vậy thân thể của chàng....." Dur Bối Nhi vẫn rất là muốn biết thân thể Tư Đồ Kiệt là bị làm sao, dù sao cũng đã nói ra thì nói rõ hoàn toàn luôn đi.

Sắc mặt Tư Đồ Kiệt biến đổi nhiều lần, có chút cầu xin nhìn Dur Bối Nhi, Dur Bối Nhi đối với Tư Đồ Kiệt mà nói rất đặc biệt. Nàng không phải là người đầu tiên biết hẳn khác thường, nhưng lại là nữ nhân đầu tiên mà chủ nhân cách và nhân cách thứ hai đều không bài xích. Hẳn hoàn toàn không biết nếu như nàng biết thân thể của hẳn sẽ dùng ánh mắt gì nhìn hẳn, nếu quả như vậy thì....Hẳn không nỡ giết nàng, nhưng về sau sẽ sống chung với nhau như thế nào đây?

"Ta.....ta là một người không biết là nam hay nữ.....Ta vừa là nam nhân..... cũng có thể là nữ nhân....."

Dur Bối Nhi không nghĩ tới Tư Đồ Kiệt lại là người song tính, Tư Đồ Kiệt nói khi mẫu thân hẳn mang thai hẳn bị người ta bỏ thuốc, xem ra là những thứ thuốc kia khiến hẳn bị dị tật. (chỗ này ta không rõ lắm là song tính hay lưỡng tính vì hai cái đều nghĩa khác nhau hoàn toàn nhưng ta thiên về lưỡng tính và nếu ai chưa biết lưỡng tính là gì thì hỏi google ấy)

Dur Bối Nhi ngáp một cái nho nhỏ, còn một nửa canh giờ thì trời sáng, bây giờ nàng là nữ nhân có thai, cần nghỉ ngơi rồi.

"Tư Đồ Kiệt chàng ngủ với ta có được hay không, mấy ngày nay ta lạnh quá....." Bàn tay nhỏ bé lôi kéo Tư Đồ Kiệt, lời nói mơ hồ nghe mềm mại dịu dàng.

Tư Đồ Kiệt không dám tin nhìn Dur Bối Nhi, ngàn tính vạn tính không ngờ Dur Bối Nhi lại phản ứng như vậy, hẳn rất vui mừng, vui mừng không nói nên

lời, trong lòng vừa khấn trương vừa căng thẳng.

"Còn ta thì sao?" Tư Đồ Chiến nhú nhú mày

"Ngài vẫn nên trở về sớm một chút đi công công!" Dư Bối Nhi là một nữ nhân thù dai, đoạn thời gian đó mặc dù có "Chơi không xấu" nên nàng không phải chịu nhiều đau đớn nhưng cổ họng cũng không chịu nổi đau đấy!

Tư Đồ Chiến khó chịu, đây coi là cái gì? Làm nửa ngày liền hai câu nói đã muốn đuổi hắn đi rồi ngủ ngon à? Nhưng nếu để cho hắn và thê tử của nhi tử mình cùng nhau đập chung chẳng cũng không được tốt cho lắm, thế là liền kìm nén bực tức mà đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 20

Sau khi buông lỏng tâm sự Tư Đồ Kiệt và Tư Đồ Chiến cuối cùng cũng ngủ ngon, nhưng chuyện này có đơn giản như vậy không?

Bọn hạ nhân phát hiện hai ngày nay thiếu gia và thiếu phu nhân hoà hảo rồi, càng ân ái hơn trước kia, cho nên nói tiểu phu thê này càng gây gỗ tình cảm càng tốt, đánh là thương mừng là yêu! Nhưng tại sao lão gia của bọn họ càng ngày càng đen mặt vậy? Chẳng lẽ nhìn thấy thiếu gia phu nhân ân ái nên muốn tìm mùa xuân thứ hai?

Sau nhiều ngày cuối cùng Dư Bối Nhi cũng bước ra cửa phòng, vào trong Tiểu Đình phơi nắng, Tư Đồ Kiệt ở bên cạnh đuổi hết tất cả hạ nhân, rất ân cần bưng trà rót nước.

"Chàng tránh ra, cản trở ánh mặt trời chiếu vào ta rồi!" Rõ ràng tay chân không hề nhanh nhẹn, chưa từng nhuốm bẩn lại còn khẳng khái làm chuyện những hạ nhân làm này.

"Có phải nàng ghét bỏ ta rồi không?" Tư Đồ Kiệt uất ức nhìn chằm chằm Dư Bối Nhi.

Dư Bối Nhi trực tiếp liếc mắt xem thường, cảm thấy Tư Đồ Kiệt tà khí lúc trước cũng bị hủy hoại, bây giờ lại đang làm nũng..... mặc dù con người sẽ thay đổi, nhưng thay đổi như vậy quá nhanh rồi!

"Bối Nhi....ta...rất vui mừng....." Có lẽ chính mình cũng quá xấu hổ cho nên...đẩy chủ nhân cách thứ nhất ra.

"Uhm!" Rên nhẹ một tiếng, bụng đột nhiên chuyển động.

"Sao vậy? Sao vậy? Có phải muốn sinh hay không?" Tư Đồ Kiệt cực kì lúng túng, xoay quanh Dư Bối Nhi.

Chỉ số thông minh của chàng bằng không sao? Bây giờ mới năm tháng sinh cái rắm...

Kéo tay Tư Đồ Kiệt đặt ở trên bụng để hắn cảm nhận cái thai. Hai từ cách một lần da nhúc nhích một cái, hô hấp của Tư Đồ Kiệt chột nhẹ, rụt tay về, ngay cả giọng nói cũng nhẹ nhàng "Nó.....nó đang cử động!"

"Ừ,nó đang chào hỏi chàng đấy" Đã sớm trải qua mấy tháng mang thai nên Dư Bối Nhi đã sớm không thấy lạ, sau đó bảo Tư Đồ Kiệt tới đây nghe tiếng động của hài tử.

Không biết Tư Đồ Kiệt nghe được cái gì, biểu hiện trên mặt phải gọi là thật phong phú, một chốc lại thay đổi một vẻ mặt, ngũ quan.

"Lời nói của ta nó nghe được sao?"

"Nghe được, không có việc gì thì đọc sách cho nó nghe, cười đùa với nó" Dư Bối Nhi cũng không biết khi nào thì bắt đầu dưỡng thai, lúc trước nàng bận bịu nên không nhớ.

"Vậy chẳng phải nó sẽ biết những gì hôm qua ta nói sao?" Ngộ nhờ hài tử nhớ rõ, sau khi lớn lên ghét bỏ hắn thì làm sao bây giờ?

Nàng không muốn để ý tên ngu ngốc này, không, nàng không biết tên ngu ngốc này!

Tư Đồ Chiến xa xa nhìn, thật là một hình ảnh ám áp.

Hắn nên cảm thấy vui mừng, nhi tử của mình cũng coi như là có người bầu bạn, nhưng trong lòng vẫn luôn có một giọng nói bảo rằng tất cả vốn nên là của hắn, nữ nhân là của hắn, hài tử cũng là của hắn.

Dư Bối Nhi giống như là cảm nhận được có người đang nhìn nàng, quay đầu nhìn sang thấy Tư Đồ Chiến, sau đó liền nhẹ nhàng dời ánh mắt đi, giống

như là nhìn thấy một người không quan trọng, quay sang nhìn đáng vẻ sững sốt của Tư Đồ Kiệt rồi thản nhiên cười, vừa thuần khiết, vừa tươi đẹp.

Tư Đồ Chiến giật giật ngón tay, cuối cùng quay người đi, hần tự nhắc mình không nên nghĩ đến nữa.

Nhưng càng tự nói với mình không nghĩ đến thì lại càng nghĩ đến nhiều hơn.

Dư Bối Nhi nhìn bước chân hơi lộn xộn của Tư Đồ Chiến, cười khẽ một tiếng, nam nhân chính là như vậy, người càng không để ý tới hần, hần lại càng chú ý người, người càng biểu hiện không quan tâm hần, hần lại càng quan tâm người.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 21

Thân phận giữa nàng và Tư Đồ Chiến vẫn luôn là một trở ngại, cũng bởi vì cái thân phận này nên dù Tư Đồ Chiến có phát sinh quan hệ với nàng nhưng cũng sẽ không xem nàng như người trong lòng.

Dư Bối Nhi bày tỏ nếu chuyện đã như vậy thì ta vẫn sẽ sống tốt sinh hài tử, nhưng người không yêu ta thì cũng không nên trêu chọc ta. Nàng đang chờ Tư Đồ Chiến nhìn rõ tâm tư của mình, rốt cuộc chỉ là vài đêm tình hay là muốn lấy được nàng.

Phía Bắc Tần quốc, mùa đông rét lạnh hơn Trần quốc rất nhiều. Cơ thể băng cơ ngọc cốt của Dư Bối Nhi lại càng sợ lạnh, trong thân thể không còn một chút khí ấm, đầu mùa đông Tư Đồ Kiệt nhất định phải hàng đêm ôm ấp thì nàng mới ngủ được.

Nhưng tối nay nàng không ngủ được rồi, Tư Đồ Kiệt nhận công vụ gì đó nên đã ra ngoài.

Thường xuyên tắm rửa không tốt cho thai nhi, hơn nữa bây giờ mà tắm lại càng có hại. Nàng chỉ có thể ngâm chân sưởi ấm cơ thể rồi ngủ một mình, nhưng cái này cũng đã nhiều lần thay nước cơ thể của nàng vẫn man mát lạnh lạnh, da cũng lạnh băng.

Dư Bối Nhi quyết định không ngâm nữa, tính toán cứ như vậy đi ngủ, nhưng dù đã bọc chăn bông thật dày nhưng nàng vẫn cảm thấy lạnh.

Trong mơ mơ màng màng cảm nhận được một luồng khí nóng, Dư Bối Nhi từ từ dựa vào, chặt chẽ ôm lấy luồng khí nóng này.

Ấm, cuối cùng cũng không lạnh, thật ấm áp!

Ngủ thẳng đến sáng ngày hôm sau có thể vẫn ấm áp, Dư Bối Nhi thoải mái cọ chấy, đột nhiên giật mình nghĩ đến cái gì, cả người cười giống như con mèo ăn vụng.

Tối nay nàng đi ngủ rất sớm, ôm bụng nằm trên giường, chôn cả đầu và người ở trong chăn.

Đợi đến lúc người kia đến, vén chăn lên thì nhìn thấy một đôi mắt to ngập nước nhìn chằm chằm mình giống như là chờ bắt kẻ trộm.

Chẳng phải đang chờ ăn trộm sao? Nàng đang cho một tên trộm ngọc châu hương.

"Tôi hôm qua là ngài phải không?" Khí lạnh kéo tới, ôm mình chặt một chút. Nàng phải nhận còn chưa có diễn xong không thể nhào tới, nàng cảm thấy trên người hần không ngừng tỏa ra hơi ấm!

"....." Tư Đồ Chiến thật sự không biết nói gì, thấy đáng vẻ uất ức muốn khóc lại cố kiềm nén của Dư Bối Nhi thì trong lòng liền mềm nhũn, đưa tay ôm Dư Bối Nhi vào trong ngực, đắp chăn.

"Thân phận chúng ta khác biệt, tại sao ngài còn phải như vậy?" Mặc dù không có nước mắt nhưng trong giọng nói mang theo một chút ghen ngào, một chút uất ức, một chút khó hiểu khiến người nghe tan nát cõi lòng, muốn rơi lệ theo.

"Ta....ta không yên tâm..."

"Cần gì phải như vậy?" Không nhìn thấy nét mặt Dư Bối Nhi, nhưng cự tuyệt trong giọng nói rất rõ ràng.

Trái tim của Tư Đồ Chiến bị đâm một châm.

"Ta là con dâu của ngài, ngài chỉ là giúp Tư Đồ Kiệt thôi không phải sao?"

Lại thêm một châm.

"Chuyện đã như thế thì đến đây kết thúc đi, chúng ta coi như chưa từng xảy ra chuyện gì, ngài chính là công công của ta.....Um...."

Tư Đồ Chiến chặn cái miệng nhỏ nhắn đang làm nhảm, hắn không thể dễ dàng tha thứ nữa, nữ nhân này mang hải tử của hắn lại còn muốn xem như không có chuyện gì xảy ra!

Ngậm đầu lưỡi dùng sức mút, hương vị ngọt ngào khiến cho hắn muốn dùng mà không được, cái miệng nhỏ nhắn này thật là làm cho hắn vừa yêu vừa hận, tại sao có thể nói ra những lời tuyệt tình như vậy!

Vừa hôn xong mặt Dư Bối Nhi ửng hồng, mắt cũng đỏ, "Cái người này làm sao....." Lời còn chưa nói hết lại bị hôn, Tư Đồ Chiến cực sợ nữ nhân này lại nói những lời tuyệt tình.

"Đừng nói nữa, ta chính là không bỏ được nàng, cũng không muốn buông tha nàng....."

.....

Haizz sắp hết hè rồi, ta lại lười nữa...~

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 22

"Thật ra ngài chỉ thích thân thể này thôi có đúng hay không?"

Ngần đầu lên nhìn Tư Đồ Chiến, hoàn toàn không biết khoe mát mình hồng hồng, bộ dáng kia thật chọc người yêu thương.

"Lúc trước là vậy, nhưng sau này ta mới phát hiện càng ngày càng không bỏ được nàng. Ta muốn cùng với nàng, mặc kệ nàng có phải thê tử Kiệt nhi hay không"

Trước đó trong lòng Tư Đồ Chiến không biết đã trải qua bao nhiêu giãy giụa, nhưng vừa nghe mật thám báo cáo nói nàng sợ lạnh khó chịu, thân thể liền phản ứng nhanh hơn não bộ lập tức chạy tới phòng nàng ôm nàng.

"Thật sự? Trong lòng của ngài thật sự có ta sao?"

Trong lời nói có chút không xác định, còn không đợi nam nhân trả lời, nàng tiếp tục nói.

"Biết mình mang thai con của ngài, ta cũng có chút để ý ngài.....Nhưng ta là thê tử của Tư Đồ Kiệt.....ta và ngài, chúng ta....."

Tư Đồ Kiệt rất vui mừng, hắn cho rằng Dư Bối Nhi không có chút cảm giác nào với hắn, không ngờ nàng vẫn có chút để ý tới hắn.

"Không sao, tất cả đều giao cho ta, nàng không nên cự tuyệt ta có được hay không? Cho ta một cơ hội có được hay không? Có được hay không?"

Mấy chữ cuối cùng gần như là cầu xin, trái tim Dư Bối Nhi run lên, gật đầu một cái.

Tình cảm của Tư Đồ Chiến và Dư Bối Nhi nhanh chóng tăng lên, mỗi buổi tối hai người đều ôm nhau ngủ.

Tư Đồ Kiệt trở về, không biết Tư Đồ Chiến đã nói những gì với hắn, Tư Đồ Kiệt cũng không nói gì thêm, dù sao quan hệ giữa ba người bọn họ cũng rối loạn đến cắt cũng không xong.

Đội đến gần ngày sinh của Dư Bối Nhi công chúa Trường An của Trần Quốc đi tới Tần Quốc.

Tư Đồ Kiệt phụ trách tiếp đãi sứ thần Trần quốc thì nhận ra công chúa Trường An này trước kia chính là cô nương mà chủ nhân cách Tư Đồ Kiệt từng thích.

Sau một hồi ăn nói khép nép, lay lắt lòng của hai người nam nhân này, Dư Bối Nhi mới rõ thì ra công chúa Trường An này gả tới là bởi vì Trần Quốc và Hàn Quốc thua thảm hại, muốn dùng công chúa Trường An và mỹ nhân trấn bảo để lấy lòng Tần quốc.

Dư Bối Nhi gả tới là hôn nhân chính trị, công chúa Trường An cũng vậy, nói dễ nghe là kết thân, khó nghe một chút chính là quà tặng.

Nhưng dù sao công chúa Trường An cũng là công chúa của một nước, thân phận người lấy công chúa cũng không thể quá thấp. Tư Đồ Chiến chính là một trong những người được đề cử đó, hiện tại cũng không thể xác định cuối cùng là rơi vào nhà nào.

Dư Bối Nhi biết rõ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....@@ kéo nữa đi

.....

...

....

.....

.....

Biết rõ....

...

.....

.....

.....

...

Hết rồi

...

Đừng kéo xuống nữa

.....

Hết rồi

.....

....

...

Kéo xuống hoài dạ

.....

.....

Đã bảo hết rồi

.....

.....

.....

Hết rồi ~

.....

.....

.....

.....

....

.....

Thấy chưa ta nói hết rồi không nghe 0.0

.....

Mai lại đến xem nha hôm nay lười quá bao nhiêu đó thôi>

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 22-2

Dur Bối Nhi biết có lẽ mỗi lần mình chuyển kiếp thân phận mình đều là nữ phụ, nhiệm vụ chính là đoạt nam nhân với nữ chủ, còn phải xxoo với nam nhân.

Nhưng bản thân mình vừa tính toán, vừa hiến thân, vừa diễn trò mới khiến cho lòng của các nam nhân này lung lay, vậy mà chỉ một chỉ ý của người là có thể trực tiếp gả tới rồi. Nàng cũng không hề quên nữ chính là tình đầu của Tư Đồ Kiệt, hơn nữa có thể sẽ lập tức trở thành bà bà (*) của nàng rồi! Nàng cũng không muốn nữ chính một khi gả tới lại bắt được lòng của hai người nam nhân này, khiến cho nàng liền trở thành vật hi sinh.

(*): Mẹ chồng.

Ôi chào ôi, đây đúng là tre già măng mọc.

Có thể nói đây đúng là tính cách của Dur Bối Nhi, cũng có thể nói là Dur Bối Nhi ích kỷ. Nàng chính là có lòng tham, muốn Tư Đồ Chiến và Tư Đồ Kiệt một lòng đều đặt ở trên người nàng. Ai mà không thích được hai nam nhân ưu tú như vậy một lòng thích đây? Mặc dù một người trong đó cũng không thể coi là nam nhân chân chính.

Người được đề cử vẫn có rất nhiều, nghe nói Tần vương cũng rất xem trọng công chúa quốc sắc thiên hương này.

Dur Bối Nhi chỉ có thể yên lặng suy tính trong lòng, người ta là nữ chủ đây, làm sao có thể gả cho Tần vương đã hơn năm mươi tuổi được.

Thôi, đi một bước tính một bước đi! Dù thật sự gả đến đây, nàng cũng không tin nàng không tranh lại nữ chủ!

Người làm trong phủ báo lại, nói rằng công chúa Trường An và Nhị vương tử tới, muốn đến viếng thăm Phượng Dương quận chúa.

Công chúa Trường An mỹ danh lan xa, vừa nhìn thật danh bất hư truyền, là một mỹ nhân tuyệt sắc.

Dur Bối Nhi tán gẫu với công chúa Trường An hồi lâu mới biết rõ mục đích của nàng ta là muốn gặp Tư Đồ Kiệt cùng Tư Đồ Chiến, muốn xem tình cũ và nam nhân có thể trở thành phu quân của nàng ta.

Quang minh chính đại muốn xem nam nhân như vậy thật sự tốt sao? Bên cạnh người còn có người ái mộ đấy!

Dur Bối Nhi không thể làm gì khác hơn là để cho người mời hai nam nhân này tới đây.

Tác phong của Tư Đồ Kiệt vẫn nhanh nhẹn như vậy, đầu tiên là cười dịu dàng, ngồi ở bên cạnh Dur Bối Nhi, một ánh mắt cũng không cho công chúa Trường An. Còn Tư Đồ Chiến thì hài hước hơn nhiều, không biết đi nơi nào, lấy một bộ râu lớn, đáng vẻ giống như lần đầu Dur Bối Nhi nhìn thấy, đúng là lưng hùm vai gấu thật sự.

Ngoài buồn cười ra trong lòng Dur Bối Nhi cũng tràn đầy cảm động, nàng biết phụ tử (cha con) Tư Đồ làm như vậy cũng là vì muốn nàng an lòng. Gần đây các nam nhân thấy nàng lo lắng nhưng cũng không hứa hẹn gì thêm, bây giờ đang dùng hành động để bày tỏ tâm ý của mình.

Công chúa Trường An hiển nhiên là bị Tư Đồ Chiến dọa sợ, suy nghĩ một chút một nữ tử như hoa như ngọc gả cho một người nam nhân đã làm phụ thân thật sự rất uất ức, chưa nói đến dung nhan thật sự không thể chịu nổi của người nam nhân này đập vào mắt. Nàng ta lập tức nhịn không nổi nữa, tìm một lý do để ra về.

"Sao chàng lại hồ đồ như vậy! Người ta đặc biệt đến thăm chàng, chàng xem đã dọa người ta chạy về rồi, sau này xem còn có ai muốn gả cho chàng nữa!" Sau khi người đi rồi Dư Bối Nhi cất tiếng cười to, giận trách Tư Đồ Chiến.

"Ta cũng chưa từng nói ta muốn cưới nàng ta, có nàng không phải đủ rồi sao?" Tư Đồ Chiến nhân cơ hội thổ lộ tâm ý của mình.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 22-3: Kết thúc

"Ta cũng vậy, ta cũng không có liếc nhìn nàng ta một cái!" Tư Đồ Kiệt sợ mình chậm một bước, vội vàng thổ lộ.

Dư Bối Nhi hé miệng cười cười đang muốn nói gì đó, nhưng bụng đau xót cảm giác giống như mình muốn sinh.

"Nhanh,...ta.....ta...sắp sinh!"

Phụ tử Tư Đồ vội vàng ôm Dư Bối Nhi vào phòng sinh, bị cả đám bà mụ đuổi ra khỏi phòng sinh.

Dư Bối Nhi sinh con đau đớn ba ngày ba đêm, mười mấy bà mụ thay phiên nhau coi chừng nàng. Có đến vài lần thiếu chút nữa thì hỏi muốn bảo vệ lớn hay là bảo vệ nhỏ, thậm chí kinh động Tàn Vương, phái ra thái y và y nữ kinh nghiệm phong phú nhất đến.

Thái y thông qua y nữ miêu tả cho ra kết luận là Dư Bối Nhi mạnh mẽ dùng thuốc mang thai, hơn nữa thân thể Dư Bối Nhi không được tốt lắm, có thể bình yên vô sự mang thai đến bây giờ đã rất không dễ dàng. Bọn họ có thể giữ được người lớn và đứa trẻ, nhưng sợ rằng về sau Dư Bối Nhi không còn sinh được nữa.

Trong lòng Tư Đồ Chiến cùng Tư Đồ Kiệt vô cùng hối hận, nhưng chuyện quan trọng trước mắt vẫn là bảo vệ mẫu tử nàng, còn về sau Dư Bối Nhi có thể sinh con hay không cũng không phải là trọng điểm.

Dư Bối Nhi rất đau, hơn nữa đau đớn còn rất lâu, nàng hoảng hoảng hốt hốt nhìn thấy rất nhiều chuyện trong quá khứ. Thấy đôi nam nữ cận kề kia đặc ý nhìn bìa mộ của nàng, cũng thấy Điền Đại Tráng nở nụ cười chất phác....

Nàng thật sự muốn cứ như vậy ngủ say, nhưng dường như nàng có chuyện gì đó chưa làm xong.....Thật giống như có người nào đó đang gọi nàng, nàng muốn tỉnh lại.....

"Cô có muốn sống thật tốt ở cái thế giới này nữa không?"

"Tôi...muốn!"

"Được vậy thì tôi cho phép cô tiếp tục sống thật tốt ở cái thế giới này....."

Mở mắt ra một mảnh ánh sáng chói mắt.

"Bối nhi cuối cùng nàng cũng tỉnh!"

"Hài...hài tử...."

"Ồ đây, thái y nói đứa bé phải điều dưỡng thật tốt, là một nam hài, nàng nhìn thử xem...."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 23: Thế giới thứ hai(Ngoại truyện 1: Những chuyện liên quan đến đứa bé)

Tiểu công tử của phủ tướng quân tên là Tư Đồ Sâm, chữ Sâm ý là trân bảo, thể hiện Tư Đồ Sâm là trân bảo trong lòng Dư Bối Nhi và bọn họ.

Năm nay Tư Đồ Sâm đã được hai tuổi rồi, gần đây nó rất không vui, bởi vì nó không thể ngủ chung với mẫu thân thơm ngát của mình nữa! Hai đại ác m

này đuổi nó khỏi mẫu thân rồi! Còn giao nó vào tay sư phụ ác ma dạy võ công, đứng tấn chỉ là chuyện nhỏ, sợ nhất chính là cây roi! Nếu không phải mẫu thân nói luyện võ có thể cường thân kiện thể, không cần uống nước thuốc đen kịt đắng chát này nữa nó mới có luyện võ! Hừ, nó còn có một tâm nguyện nho nhỏ, chính là học giỏi võ công sau này đánh bại hai đại ác ma đó cứu mẫu thân ra!

Mặc dù tuổi nó nhỏ, nhưng có rất nhiều mưu kế, nó tính toán lén lút đi xem mẫu thân của mình, xem xem mẫu thân có bị đại ác ma khi dễ hay không!

Sau khi Dư Bối Nhi sinh đứa bé thì cơ thể thường hay ngã bệnh, nhất là chịu không nổi khí lạnh. Sau đó phủ tướng quân bỏ số tiền lớn mời một đồ đệ của danh y đã ẩn cư nhiều năm đến điều trị thân thể cho Dư Bối Nhi, còn cải tạo lại gian phòng của nàng, thân thể của nàng mới tốt hơn một chút.

Gian phòng hiện tại nàng ở đổi tên là Noãn các, còn khu vườn thì mời thợ tới đào cái ống dưới mặt đất, thoáng lạnh cũng bảo người ta ngày đêm không ngừng nấu nước rót vào trong khu vực quản lý. Cả khu vườn thật sự phải nói là bốn mùa như mùa xuân, các loại hoa trong sân mỗi ngày mỗi khác. Chỗ có thể đi lại trong phòng và trên giường thì lót thảm thật dày, phòng ngừa Dư Bối Nhi ngã xuống đất bị nhiễm lạnh. Cái giường ban đầu cũng bị đổi, giường mới lớn như có thể dung nạp năm đại hán ngủ cùng, trên cột giường cũng khắc hoa văn tuyệt đẹp. Cái màn giường kia càng thêm khoa trương, mỗi một trăm lão tử nương gia đình nữ nãi con cháu đầy đàn tới thêu một trăm chữ Phúc và một trăm Thọ, ước chừng thêu tới mười cái, nói là có thể đổi lại dùng.

Danh tiếng của Dư Bối Nhi cũng vì vậy mà vang xa, ai mà không biết phủ Đại tướng quân của Tần quốc có vị thiếu phu nhân là Phượng Dương Quận chúa của Trần quốc, bây giờ được phu quân hết mực cưng chiều, cũng sắp bị toàn bộ tiểu thư Tần Đô đồ kỵ chết rồi, nếu nàng không gả tới đây thì những sủng ái này sẽ thuộc về các nàng.

Tư Đồ Sâm vui vẻ chạy đến bên giường lớn, tiểu nha hoàn bên cạnh len lén cười, mỗi ngày công tử đều tới đây một lần như tiểu tặc, mỗi lần không tới nửa canh giờ đã bị lão gia và thiếu gia đuổi đi.

"Mẫu thân, mẫu thân!" Hai đại ác ma nói mẫu thân bởi vì sinh nó mà tổn thương thân thể, cho nên mỗi ngày uống thuốc xong phải ngủ một hồi, nói chuyện thì nói nhỏ thôi để không kinh hãi đến mẫu thân, nếu không thì mẫu thân phải uống thuốc còn đắng hơn thuốc của nó.

"Ừm..... Sâm nhi?" Một cánh tay như ngọc kéo bức màn tinh mỹ phồn hoa ra, để lộ khuôn mặt nhỏ nhắn càng nuôi càng mỹ lệ hơn, nhìn thấy người tới cười khẽ một tiếng, như trăm hoa đua nở.

"Mẫu thân, con rất nhớ người." Thân thể bé nhỏ bò lên giường lớn dưới sự giúp đỡ của mẫu thân và tiểu nha hoàn, ủy khuất chui vào trong ngực mẫu thân mình, hít thật sâu mùi thơm trên người Dư Bối Nhi.

"Mẫu thân cũng nhớ Sâm nhi." Các nam nhân càng lớn tuổi thì tham muốn giữ lấy nàng càng mãnh liệt. Nếu không phải nàng phản đối mãnh liệt, theo ý của các nam nhân đó chính là Sâm nhi sinh ra nên theo bà vú, nơi nào còn có thể giữ ở bên người hai năm.

"Mẫu thân chúng ta ngủ chung đi, uống thuốc rồi ngủ mới tốt cho cơ thể." Tư Đồ Sâm nháy nháy mắt, thích nhất cùng mẫu thân mình ngủ.

"Được, Sâm nhi nằm đây."

Khi hai người nam nhân này hết bận mới đến Noãn các thì nhìn thấy Dư Bối Nhi ôm Tư Đồ Sâm, một tay của tiểu tử thú kia còn nắm cánh tay ngọc của Dư Bối Nhi, tay kia nắm bộ ngực sữa của nàng..... Nhìn nhau một cái, ăn ý che miệng bé Tư Đồ Sâm ra, không kinh động Dư Bối Nhi đã ngủ say, cùng nhau trừng trị thích đáng tiểu tử cứng đầu cứng cổ này.

Phải biết bọn họ đã hai năm không có chạm qua Dư Bối Nhi rồi, tiểu tử này lại thường gần gũi nàng, sao có thể không khiến cho bọn họ hận nghiêng răng nghiêng lợi đây?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Nhanh: Quyển Rũ Không Có Tội I* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.